

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. pocztą 16 złr.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., pocztą 8 złr.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., pocztą 4 złr.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejetonowym *Gazety Lwowskiej*, jak dotychczas tak i w roku 1895 zamieszczać będziemy oryginalne powieści, nowele i obrazki z przeszłości, pierwszorzędných autorów, których współpracownictwo starał się pozyskać, a mianowicie: Gawalewicz, Sewera, Jana Zacharyasiewicza, Teodora Jeske-Choińskiego, Klemensa Junoszy, Estei, J. Łętowskiego, Abgara Sołtana i w. i.

Nowo przybywający od 1 stycznia 1895 Prenumeratorowie mogą otrzymać początek dru-

kującej się obecnie powieści Maryana Gawalewicza p. t. „Szubrawcy” za dopłatą 20 ct.

Dla „Przewodnika naukowego i literackiego” pozyskaliśmy cały szereg prac historycznych i literackich.

Na podstawie umowy zawartej z redakcją dwutygodnika ilustrowanego „*Swiat*” zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborom treści literackiej, jak i artystyczną wartością dziatki obrazkowej, po cenie wyjątkowo niższej, a mianowicie:

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać dwutygodnik ilustrowany „*Swiat*” na rok 1895 po następującej cenie:

W Łwowie: rocznie 9 zł. — ct.
półrocznie 4 „ 50 „
kwartalnie 2 „ 25 „
miesięcznie — „ 75 „

Na prowincyi: rocznie 10 zł. — ct.
półrocznie 5 „ — „
kwartalnie 2 „ 50 „
miesięcznie — „ 84 „

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów we Lwowie przeniosła oficjalną pocztową, Adama Bogdaniego, z Krakowa do Wadowa, a asystenta pocztowego, Tadeusza Rychlika, z Gorlic do Krakowa (na dworcu).

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 grudnia.

Mowa JE. Pana Ministra skarbu dr. Plenora

wyłoszona w dyskusji nad prowizoryum budżetowem.

(Ciąg dalszy).

Przechodzę do sprawy reformy wyborczej. Łatwo pojąć, że Panowie z opozycji z całym przyciskiem mówią o teraźniejszym niezadowolającym stanie tej sprawy i z niego wywodzą szereg zarzutów przeciw Rządowi. Zarzuty odnoszą się do metody rządowej i do formalnego taktycznego postępowania Rządu w tej sprawie. Mówią: Rząd jest nieporadny, nie dochodzi do żadnego rezultatu, zawisł od stronnictw skoalizowanych, wypuścił z ręki przywództwo. Ależ reformy wyborczej nie można przecież Izbie narzucić. Przykład tej metody mieliśmy w roku zeszłym, a doświadczenie z nim bynajmniej nie przemawia za powtórzeniem takiego eksperymentu. (Objawy zgody). Rząd wyszedł z koalicji wielkich stronnictw, a z tego wypływa konieczność, że ważną sprawę reformy wyborczej, która była przecież początkiem nowej sytuacji, trzeba przeprowadzić w zgodzie ze skoalizowanymi stronnictwami. Pomówmy całkiem otwarcie. Cóżby Rząd miał z tego, gdyby wystąpił przedwcześnie z projektem, a jedno lub dwa ze stronnictw skoalizowanych oświadczyłyby się stanowczo przeciw temu projektowi? Sprowadziłoby to nowe przesilenie, albo wypadłoby rozpocząć nowe pertraktacje, a reforma wyborcza mimo to nie przysłaby do skutku. (Pos. Luëger: Ale przynajmniej branoby Rząd na seryo!) Można brać Rząd tem więcej na seryo, gdy nie ustanie w ciągłych pertraktacjach wytwarzających pewną *communis opinio* stronnictw decydujących. Reforma wyborcza — pamiętajmy o tem — wymaga większości dwu trzecich głosów, a pragnąłbym, żeby z wyjątkiem stronnictw radykalnych i skrajnych zgodziła się na nią cała Izba; bo tylko taka reforma wyborcza miałaby rzeczywiście polityczne znaczenie,

która odpowiadałaby przekonaniom i poglądom przeważnej większości całej Izby. Jest to droga uciążliwa, ale tylko ta droga prowadzi do celu. Sprowadzić upadek projektu rządowego wcale nie trudno. (Wesołość) Ci, którzy chcą reformy, muszą na drogę tę wstąpić.

Ja zaś twierdzę — może to optymizm — że sytuacja co do reformy wyborczej obecnie nie jest tak rozpacзлиwa, jak utrzymuje opozycja. Możliwie, ale jednak rzeczywiście doszliśmy do zgody na pewne punkta, zgody nie tylko wielkich stronnictw, lecz i niektórych innych frakcji; z czego wnosić można, że na tej podstawie trzeba dalej pracować i że nawet co do zachodzących jeszcze punktów spornych, acz dość ważnych, będzie można jeszcze dojść do porozumienia. Wszystkie stronnictwa — a pos. Kramarz mówił o tem szczerze, podczas gdy ja uważam to za sukces prawdziwy — zgadzają się w tem, że reforma wyborcza powinna przysięść do skutku; w pierwszym rzędzie są one przekonane, że klasom robotniczym trzeba dać reprezentację polityczną. Wielka część, która ustawicznie rośnie, jest tego zdania, że oprócz robotników powinno się nadać prawo wyborcze także najniższemu opodatkowanemu i wielkiej liczbie innych osób, dotychczas z pod prawa wyborczego wyjętych. Zarazem uchodzi za zasadę, przynajmniej w oczach przeważnej większości Izby, że jak najmniej tykać się trzeba różnówagi politycznej, jaka panuje wskutek teraźniejszej ordynacji wyborczej, i że nowych wyborców nie trzeba poprostu wypychać do teraźniejszych klas i okręgów wyborczych. Są to znaki wytyczne do określenia gruntu dalszych pertraktacji; skłonny jestem przypuścić, że po takim odgraniczeniu z czasem stanie na tym gruncie zgoda między stronnictwami.

Pos. Kramarz występuje przeciw tym punktom wytycznym z postulatem powszechnego prawa głosowania. Na postulat ten nie zgodzi się ani przeważna większość Izby, ani Rząd teraźniejszy; tego systemu wyborczego nie przeprowadzi się w tej Izbie, ani też nie jest on upragniony w interesie Austrii. (Bravo, bravo). Mamy w rolnictwie ludzi samodzielnych 2 miliony, oficjalistów 22.000, robotników 5.600.000 (słuchajcie, słuchajcie!) wyrobników 820.000, w przemy-

Stanisław Koźmian o r. 1863.

(St. Koźmian „Rzecz o r. 1863.” Tom II. Część druga. Str. 326. Kraków nakładem księgarni spółki wydawniczej polskiej 1895).

Zdając niedawno sprawę z pierwszego tomu dzieła Koźmiana, uczyniliśmy zastrzeżenie, iż stanowczego sądu o całości niepodobna wydawać, mając tylko przed sobą jej część pierwszą. To samo zastrzeżenie wypada nam powtórzyć i dzisiaj, gdy przychodzi nam mówić z kolei o tomie II, a powtarzamy je z tem większym naciskiem, że gdy tom I stanowił pewną w sobie zamkniętą całość; dawał bowiem obraz wypadków i przedstawiał główne motywy, które wpłynęły na zachowanie się i postawę stronnictwa konserwatywnego, — tom obecny, drugi z rzędu, wyprowadza już z tych wypadków wnioski, osądza je i ocenia ze stanowiska rozumu i politycznego rozumu, lecz ostateczne konkluzje w znacznej mierze pozostawia części trzeciej — ostatniej. Tam też znajdziemy niewątpliwie pełne uzasadnienie tezy, postawionej przez autora na wstępie tomu drugiego.

Na tle tragicznych wypadków, zarysowanych w tomie pierwszym, w obec bolesnych ich następstw, odczuty przez społeczeństwo polskie, mając jasno przed oczyma popełnione błędy, autor zastanowiwszy się nad przyczynami, które sprowadzają upadek

państwa — upadek polityczny, dochodzi do wniosku, że cała zachowawcza polityka społeczeństwa, które przestało istnieć jako państwo „polegać winna na zachowaniu bytu narodowego.” To nie tylko najpotężniejszy środek, lecz i warunek konieczny odzyskania kształtów państwowych, a tak dalece konieczny, tak zespolony z tym ostatnim celem, że gdyby kto dla osiągnięcia owego celu, narażał na szwank byt narodowy, działałby nie tylko zgubnie, lecz i niszcząco. Niszczyłby cel, niwecząc jego warunek konieczny, — a ztąd utrzymanie bytu narodowego musi stać się celem dla siebie, siłą ożywczą, musi „zapanować i górować nad dążeniem do odzyskania niepodległości.” Zatem, — wedle myśli autora — społeczeństwa, które utraciły byt państwowy, powinny wśród warunków, w jakich się znalazły, działać przedewszystkiem w tym kierunku, aby nie nie uронić ze swych przyrodzonych właściwości, ze swego języka, swej wiary, obyczajów swego; powinny wśród najniepomyślniejszych nawet warunków starać się o zachowanie tych właściwości, stanowiących główne podwaliny narodowego bytu, a z każdej sposobności korzystać, by zapewnić mu rozwój dalszy i żadnej nie zmarnować okazji, która przedstawia widoki polepszenia warunków. Nie łatwe to zadanie, chociaż nie ma tak ciężkich warunków, wśród których nie mogłoby być choć w części spełnionem. Lecz do tego potrzeba nieustannej czujności, wielkiej dojrzałości politycznej; potrzeba „aby poczucie obowiązku zapanowało po nad żądzą, rozsądek nad wyobraźnią i porywami, rachuba nad mistycyzmem.” Nie łatwe to zadanie — tem bardziej, że w społeczeń-

stwach, które utraciły byt polityczny, poczucie tej utraty wyraża najczęściej usposobienie, które daje pierwszeństwo życzeniom, wyobraźni, porywom a nawet mistycyzmowi, owej „nadziei wbrew wszelkiej nadziei.” Rodzi się namiar wiary, a w działaniu objawia się brak miary i dzieje się tak, iż dla dalekiego celu, nie licząc się z niedostatkiem środków, poświęca się „warunek celu tego konieczny,” który winien być siłą ożywczą społeczeństwa, — naraża się na szwank rozwój bytu narodowego, samą jego istotę. Stało się tak ze społeczeństwem polskim w roku 1863.

Taka jest teza Koźmiana, a raczej konkluzja, polityczny sens moralny wysnuty z wypadków, jakie autor przedstawił w tomie pierwszym i które w części drugiej raz jeszcze już krytycznie bada. Tak zakreślony plan dzieła wywołać musiał jego układ: przedstawienie wypadków w tomie pierwszym stanowiło tło główne i musiało poprzedzić to co mamy w części drugiej: wnioski i konkluzje. Wszelkstronnie oświećla i uzasadnia je autor, na podstawie faktów, kreśląc wy-czerpująco obraz wpływów, jakie działały na społeczeństwo polskie przed rokiem 1863. podając świetną charakterystykę takich osobistości, jak Napoleon III, Aleksander II, Wielopolski i generał Władysław Zamojski.

Powiedziano, że dzieło Koźmiana jest pierwszą historyozofią z czasów porzobiorowych. Tak jest niewątpliwie. Lecz, jeżeli w ogóle historyozofia jest nauką niezmiernie trudną i dla małego tylko koła czytelników przystępną, jeżeli historyozofia nawet epok odległych spotykała wiele uprzedzeń a mno-

stwo niechęci, to cóż dopiero mówić o książce, która wydaje się od ludzi i sprawach tak bliskich, o tragedii tak niedawnej? Niemalże też potrzeba było odwagi i to tej, której niestety tak mało zawsze było w społeczeństwie naszym — odwagi cywilnej — aby o wypadkach 1863 r. pisać tak szczerze i tak bez zastrzeżeń wypowiadać o nich swoje przekonania. Nie tu oczywiście miejsce rozszerzać się zbytecznie nad kwestyami, poruszonemi w części drugiej dzieła Koźmiana; — zaznaczywszy już główną myśl książki, chcemy tylko przedstawić sposób, w jaki autor tezę swoją uzasadnia i jak ją oświećla faktami, charakteryzując i społeczeństwo i głównych działaczy. — Takie treściowe, a zgoła przedmiotowe przedstawienie, zdola — sądzimy — choć w części wykazać czytelnikom całe znaczenie i doniosłość zwłaszcza w obecnej chwili, tego dzieła, które wywołało już mnóstwo sądów sprzecznych i wrzawy, co już samo przez się jest dowodem jego niepospolitosci.

Widzieliśmy w tomie pierwszym jak się to stało, że w wypadkach 1863 r. „zawiniłi wszyscy”, że w „błędzie szalonych wzięli udział roztropni”, rozszerzając rozmiar katastrofy, która zagroziła i zachwiała podstawami tego, co przedewszystkiem powinno było być zachowane, — podstawami narodowego bytu. Widzieliśmy pod wpływem jakich okoliczności to się stało: widzieliśmy jak podniesiona przez Napoleona III zasada narodowości, obudziła złudzenia i nadzieje „obecnej pomocy”, jak słowa zachęty wyrzeczone przez Napoleona, a powtórzone przez Walewskiego w błąd wprowadziły nawet

słe 597.000 samodzielnych, 39.000 urzędników, 2,100.000 robotników, 99.000 wyrobników, w handlu, w przedsiębiorstwach komunikacyjnych i w służbie państwowej liczby są mniejsze. A więc największą liczbę ludności austriackiej stanowią robotnicy i wyrobownicy wiejscy. Zaprowadzając wybory wedle liczby głów, powinniście panowie zdać sobie jasno sprawę z tego, że tej klasie lub tym żywiołom, które na tę klasę wpływ wywierają nadajecie przewagę w sprawach Państwa. Kto tego chce, musi też dobrze wiedzieć, do czego tym sposobem zmierzają.

Ja należę do tych, którzy wciąż jeszcze trzymają się tego zdania, że cała ludność i całe społeczeństwo rozwija się stopniowo, że wciąż jedna warstwa po drugiej wznosi się w życiu Państwa i w historii, a wznosi się rzeczywiście wtedy tylko, gdy sama stworzy sobie społeczne i ekonomiczne warunki wywyższenia i gdy rozwija się naturalnie; tudzież że te państwa są najszybsze, w których ten dokonywany jest w społeczeństwie ruch ku górze nie doznaje przeszkody, ale też nie jest gwałtownie wyprzedzany. Państwa takiego jak Austria ze swoją strukturą społeczną, tak wielce różną od państw zachodnio europejskich, nie można bez wielkiego niebezpieczeństwa poprosu wypychać w gwałtowny rozwój demokratyczny. Działo się to w pewnych państwach sposobem rewolucyjnym, ale jakkolwiek świetne i uwieńczone skutkiem często bywały takie ruchy rewolucyjne i jakkolwiek dramatycznym przebiegiem swym wzbudzały zaciekanie powszechne, nie były one błogie dla państw owych. Czyżby tedy Austria miała narażać się na próbę taką, mając jeszcze mniej warunków po temu niż inne państwa? Żaden prawy Austriak nie zechce przypisywać Państwu takiego eksperymentu. (*Brawo, brawo!*)

Pos. Kramarz powiedział, że powszechne równe prawo wyborcze jest instytucją prawdziwie konserwatywną, gdy tymczasem utworzenie piątej kuryi lub nowego ciała wyborczego w systemie teraźniejszym połączone jest z niebezpieczeństwem, że nowi wyborcy nieuchronnie ulegną wpływowi socjalno-demokratycznemu. W tem pewnie bardzo się pomylił. Rzecz ma się tak: Tam, gdzie jest silna agitacja socjalno-demokratyczna i gdzie zarazem są w ludności żywioły łatwo dające się ująć agitacji tej, tam równie przy powszechnym prawie głosowania, jak przy tak zwanej piątej kuryi lub przy rozszerzeniu kuryi teraźniejszych na nowe klasy wyborców, wpływ socjalno-demokratyczny będzie ten sam i równie silnie da się uczuć. Albowiem liczba tych posiadających, którzy przy powszechnym prawie głosowania głosować będą razem z drugimi, jest bardzo szupła, a skoro demokracja socjalna już sobie tłumy pozyskała, ta szupła liczba żadną miarą nie zdoła pokonać agitacji socjalno-demokratycznej. Ja wprawdzie sądzę, że są okręgi wyborcze, w których agitacja ta będzie słabsza; ale przypuściwszy, że będzie silna i poderwie niższe klasy, widziałbym bardzo prosty na to sposób w tem, że wyborcy, którzy głosują dziś w wyższych klasach, głosowaliby także jeszcze w najniższym cielem wyborczym, aby rzeczywiście mózdz wywrzeć ten wpływ, któryby pod pewnymi warunkami w pewnych okręgach posiadali. A prztem mielibyśmy tę jeszcze korzyść, że dzisiejsi wyborcy za-

chowaliby w swoich teraźniejszych okręgach i klasach wyborczych swoje mandaty dotychczasowi i swoich reprezentantów, podczas gdy przy powszechnym prawie głosowania fala przechodziłaby przez wszystkie okręgi i byłoby tylko kwestią czasu, żeby jeden mandat po drugim przyszedł ruchowi radykalnemu.

Dla tego sądzę, że w sprawie reformy wyborczej możemy jeszcze dojść do jakiegoś rezultatu, bo grunt narad jest dziś już określony i wszyscy decydujący politycy tej Izby czują, że w ciągu teraźniejszego okresu sesyjny rzecz ta musi być stanowczo uporządkowana i że nie możemy przystępować w roku 1897 do nowych wyborów bez rozwiązania tej kwestyi. Nie myślę wcale wygłaszać zbyt emfaticznych zapewnień, ale to, zdaje mi się, mogę powiedzieć, co Pan Prezes gabinetu niejednokrotnie z całą siłą swego przekonania i z całą powagą urzędową wypowiedział, że Rząd teraźniejszy poczyni sobie za jedno z najważniejszych zadań doprowadzić tę reformę wyborczą do skutku i że nieustannie nad tem pracować będzie, dopóki mu nie powiedzie się doprowadzić decydujących stronnictw do zgody. Ale jedno wolno mi dziś raz jeszcze powiedzieć, co już w lecie powiedział, czego pos. Kramarz znowu nie uwzględnił, t. j. muszę jaknajściszej oświadczyć się przeciw wciąganiu Korony do dyskusji o reformie wyborczej. Miałem zupełne prawo oświadczyć w lecie i oświadczyłem z całym przekonaniem, że Korona chce rozszerzenia prawa wyborczego, chce, żeby klasy robotnicze miały reprezentację polityczną, że atoli za każdy projekt reformy wyborczej, zmierzający do tego celu, jedynie ten Rząd jest odpowiedzialny, któremu go bronić i przeprowadzić wypadnie. Dla tego usilnie upraszam zaniechać wciąż gania Korony do dyskusji nad sprawą, która łatwo podburza namiętności popularne, bo to nie zgadza się z faktami i stanowi smutny precedens używania takowego motywu retorycznego, który sprawia tylko zamęt w umysłach poza Izbą i faktycznie nie zgadza się z prawdą. (*Huczne brawo*).

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy krajowe.

(Budżet krajowy na rok 1895).

Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie budżetu na r. 1895, kończy się — jak to już donieśliśmy — wnioskiem obniżenia dodatków do podatków na fundusz krajowy o 4 ct., t. j. z 65 na 61 ct., dla opodatkowanych zaś m. Krakowa i powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, korzystających z 14 centowej ulgi, z 51 na 47 ct. — Ten opust w dodatkach do podatków bezpośrednich następuje wskutek nowej ustawy o krajowych opłatach konsumcyjnych, które przyniosą 820.000 zł., a po potrąceniu 20.000 zł. na koszt zarządu, okrągło 800.000 zł., z kwoty tej zaś, w myśl uchwały Sejmu, połowa ma być użytą na obniżenie dodatków do podatków.

Cały budżet przedstawia się w sumie 11,547.278 zł. w wydatkach i taką samą wy-

sokością dochodów, licząc już wpływy z dodatków do podatków. Ogólne pozycje budżetu są następujące:

A. Wydatki: I. koszt reprezentacji kraju 108.446 zł.; II. koszt zarządu 295.665 zł.; III. koszt leczenia ubogich chorych 890.000 zł.; IV. koszt szczepienia 72.000 zł.; V. wydatki sanitarne 22.000 zł.; VI. zasiłki dla zakładów dobroczynnych 17.474 zł.; VII. wydatki na cele wykształcenia i oświaty 2,098.683 zł.; VIII. utrzymanie pomników historycznych 17.020 zł.; IX. kwatery żandarmeryi 205.210 zł.; X. wydatki na komunikację 1,378.597 zł.; XI. dotacje dla zakładów krajowych (szpitala) 116.711 zł.; XII. wydatki na szpitalnictwo 24.000 zł.; XIII. budowy wodne i melioracje 589.657 zł.; XIV. umarzanie pożyczek 4,998.965 zł.; XV. na cele rolnictwa i górnictwa 513.394 zł.; XVI. na podniesienie rolnictwa i przemysłu 140.876 zł.; XVII. rozmaite wydatki 58.380 zł. Suma wydatków 11,547.278 zł.

B. Dochody I. Pozostałość z rachunków z lat ubiegłych 1,671.828 zł.; II. odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych 10.000 zł.; III. dochody z dróg krajowych 228.750 zł.; IV. nadwyżki dochodów od zakładów dotowanych 5.382 zł.; V. zwroty zaliczek z lat ubiegłych 43.347 zł.; VI. zwroty pożyczek 60.785 zł.; VII. dochody szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie 6.340 zł.; VIII. dochody szkół i folwarku w Dublanach 71.698 zł.; IX. dochody szkoły i folwarku w Czernichowie 56.715 zł.; X. dochody innych szkół rolniczych krajowych 18.132 zł.; XI. zwroty za sprawdzenie rachunków aptekarskich 600 zł.; XII. dochody z inkameryacji funduszu zapomogi z 1866 r. 1482 zł.; XIII. dochody z kwatery żandarmeryi 63.650 zł.; XIV. zwroty z wydatków szpasoowych 8.000 zł.; XV. dochody z krajowych składów zbożowych i spirytusowych 38.260 zł.; XVI. dochody z krajowych opłat konsumcyjnych 800.000 zł.; XVII. rozmaite dochody 1.870.889 zł.; suma dochodów własnych 4,955.858 zł.; XVIII. dodatki do podatków bezpośrednich 6,591.420 zł. — Suma dochodów 11,547.278 zł.

Przechodząc do szczegółów działu wydatków, wyjaśnimy naprzód rubrykę XIV. „umarzanie pożyczek“. W rubryce tej najwyższą pozycję stanowi 2,743.766 zł. na jednorazową spłatę dawnych długów w myśl programu finansowego, który przez konwersję długu indemnizacyjnego został wdrożony. Oprócz kwoty 2,743.766 zł., w budżet na rok 1895 na spłatę dawnych długów wstawionej — jest jeszcze 345.000 zł. preliminarznych w tej rubryce na spłatę niezgłoszonych dotąd, a jeszcze nie zadawanych obligacji i kuponów byłych funduszy indemnizacyjnych.

W rubryce VII. „na cele wykształcenia i oświaty“, preliminarz Wydział krajowy z 2,098.683, to jest o 350.154 zł. więcej, niż w roku 1894. Największą w tej rubryce pozycję tworzy wydatek funduszu szkolnego krajowego, który wzrasta w tym roku o 361.000 zł. Znaczny wzrost przedstawia rubryka III wydatków — „koszt leczenia ubogich chorych“ — która wzrasta o 40.000 zł. Dalejszą znacniejszą zwykłą wydatków jest w rubryce XIII. „budowy wodne i melioracyjne“, gdzie wydatek wzrasta o 137.922 zł. sku-

tkiem dalszego wykonywania programu regulacyjnego i wciągnięcia doń nowych rzek. Wydatki na komunikację (rubr. X) wzrastają o 38.326 zł. głównie wskutek podwyższenia pożyczki na zasiłki dla powiatów i gmin na budowę dróg. Wzrosły też o 15.673 zł. wydatki na cele rolnictwa i górnictwa. W ogóle wzrost wydatków wynosi 3,047.775 zł., od czego jednak — dla zrobienia sobie wyobrażenia o rzeczywistym wzroście — potrącić należy wzrost w rubryce XIV o 1,430.943 zł., jest to bowiem wydatek, jak wyżej wskazano, przejściowy. Po potrąceniu tej kwoty otrzymamy 616.832 zł. istotnego wzrostu wydatków, który — jak z powyższych objaśnień wynika — idzie całkowicie na cele produkcyjne: na szkoły, komunikację, regulację, melioracje rolne i na polepszenie stosunków zdrowotnych.

Dochody rozmaite mieszczą w sobie między innymi subwencje ze skarbu Państwa z tytułu byłych funduszy indemnizacyjnych w kwocie 1,488.935 zł. i różne dochody tychże funduszy, głównie zaległości podatkowe, w kwocie 290.000 zł. Inne rubryki dochodów wzrastają stale głównie przez zwroty różnych pożyczek przez Sejm udzielanych (pożyczki na zasiewy i t. p.), tudzież wskutek uzyskiwania wyższych, niż dawniej, subwencji ze skarbu Państwa na różne cele produkcyjne, szkoły rolnicze i t. p.

Rada Państwa.

(LIV posiedzenie Izby wyższej.)

† Wiedeń, 18 grudnia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezes hr. Trauttmansdorff zagaża posiedzenie o godz. 12 m. 30 w obecności około 55 członków; z Polaków obecny tylko p. Ziemiałkowski.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Pana Ministra spraw wewnętrznych.

Prezes poświęca wspomnienie pośmiertne członkowi Izby hr. Mensdorffowi-Pouilly, którego pamięć Izba cześci przez powstanie z miejsca.

Przystępując do porządku dziennego, Izba przekazuje komisji politycznej nadeszłą z Izby poselskiej ustawę o żandarmeryi, poczem bez dyskusji przyjmuje w drugim i zaraz także w trzecim czytaniu zgodnie z uchwałami Izby poselskiej ustawy następujące:

o zwolnieniu czynności w sprawie nabycia gruntów fortecznych przez miasto Ołomuniec od stemplów i należności skarbowych;

o ulgach fiskalnych dla pożyczek: królestwa czeskiego i miast Czerniowiec i Bielska, tudzież dla kuponów obligacji krajowych, powiatowych i gminnych;

o prowizorycznym uregulowaniu stosunków handlowych z Hiszpanią.

Nakoniec dokonano wyborów uzupełniających do kilku komisji.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 minut 15. — Następne nienaznaczone.

(CCCXXXVI posiedzenie Izby poselskiej).

† Wiedeń, 18 grudnia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezes Chlumecy zagają posiedzenie o godzinie 10 min. 15.

Izba dość licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy bez wyjątku członkowie gabinetu.

PP. Ministrowie hr. Falkenhayn i margr. Bacquellém odpowiadają na niektóre interpelacje. Z interpelacji tych żadna nie tyczy się Galicyi.

Na porządku dziennym dalszy ciąg obrad nad rządowym projektem noweli do ustawy z roku 1874 o ponoszeniu ciężarów parafialnych.

Pos. Kaiser chętnie zgadza się na projekt, tylko nie podoba się mu, że niekatolicy, choć posiadają grunta lub przedsiębiorstwa w parafii, nie mają być pociągani do ponoszenia ciężarów parafialnych; a nadto zapowiada wniosek o wykreślenie §. 6, wedle którego ciężary patronackie mają być wliczone do repartowanych ciężarów powszechnych.

Pos. Kopp zwalcza nowelę jako niebędącą na czasie dla tego, że niedaleka reforma podatków bezpośrednich wpłynie wnieprzewidywany jeszcze sposób na postanowienie noweli. Ta mowa o podatku dochodowym jako jednej z podstaw rozkładu ciężarów parafialnych, a po roku może podatek tego wcale już nie będzie. Cały rozkład podatków będzie inny; to też po dokonanej reformie podatkowej wypadnie wydać zupełnie nową ustawę o ciężarach parafialnych. Lepiej więc poczekać z wydaniem noweli.

Pan Minister dr. Madeyski zaznacza, że oponować ustawie w celu polepszenia jej znaczą przeszkadzać temu już polepszeniu obecnego stanu rzeczy, jakie ustawą

„roztropnych“ j popchnęły społeczeństwo ku przepaści. Cały tom pierwszy przedstawiał jasno całą tę „akcję zagraniczną“ i przebieg dyplomatycznej interwencji. Aby jednak dokładnie zdać sobie sprawę z całej tej akcji Napoleona, aby zrozumieć jego działania i rzeczywiste intencje, należy przeczytać w książce Koźmiana świetną pod każdym względem charakterystykę tego monarchy, który wywarł tak potężny wpływ na wypadki w Polsce i jej nieszczęścia, — charakterystykę zawartą w rozdziale III tomu drugiego (54—62).

Był to ideolog i polityk; ideolog, który szkodził w praktyce politykowi, polityk ideologowi. — Był to typ człowieka, który nie odziedziczył, lecz zdobył sobie władzę. Przystępny dla pojęć ogólnych, nie miał daru wnikięcia w szczegóły i lekceważył je sobie, — sięgał dalej myślą niż czynem. Myśliciel, filantrop, marzyciel, chciwy władzy, rozumny despotą i zimny polityk, Napoleon III przemysliwał nad zadaniami ludzkości, odczuwał nędzę ludzką, stawiał sobie nieraz idealne systemy, — był w potrzebie księciem Macchiavela a czasem ideologiem, marzącym o najlepszej rzezypospolitej Platona, — posiadał zatem wszystkie warunki, aby najwznioślejsze lecz zarazem najgłęboko obudzić złudzenia, których też ofiarą stało się społeczeństwo polskie. — A stało się ofiarą tem łatwiej, że było swem wychowaniem i usposobieniem do przyjęcia tych złudzeń przygotowane.

Rozdział II dzieła przedstawia nam dokładnie, jakim było to wychowanie społeczeństwa polskiego w okresie od 1831—1856. Bezsilne dążenie do niepodległości, a jeszcze bardziej marzenia o niej zmarnowały

ten okres dla rozwoju i wzmocnienia bytu narodowego. Dwie choroby przejawiają się kolejno: apatia i gorączka; apatia, wywołana niewolą wewnątrz; gorączka, spowodowana zupełną swobodą emigracji za granicą krajów polskich. Zarówno zaś apatia, to jest zwątpienie we własne siły, jak i gorączka, to jest przeeczenie sił swoich prowadzą do zmarnowania pracy narodowej. Jedną część społeczeństwa przestaje czuć i myśleć — jest dla tej pracy straconą; druga czuje gwałtownie, myśli bezrozumno — staje się negacją porządku i pracy narodowej, którą albo tamuje apatia, albo niweczą sporadyczne ruchy i spiski. Srogie rządy Mikołaja I nie dopuszczają wprawdzie do wybuchu, lecz przedłużają stan rzeczy zgubny, w którym tkwią zarędy wszelkich klęsk i szaleństw.

W takiej sytuacji zachodzą naraz dwa fakty dziejowe, „nie powstałe z życia narodu“, lecz które na to życie silnie miały wywrzeć wrażenie. — To najprzód rządy Napoleona III, którego wpływ na społeczeństwo polskie był potężny, — a powtórze zmiana tronu w Rosyi. Rządy Aleksandra II to ciągle oddziaływanie przeciw poprzednim; oddziaływanie chwiejne więc bezskuteczne; to naprzemian słabość i spóźniona energia, łagodność i okrucieństwa, reformy i gorączkowa represja, ustępstwa i srogi odwet, idący aż do zniszczenia... Aleksander II, wstąpiwszy na drogę reform bez ściśle określonego planu, wciąż cofał się na niej — w błąd wprowadzał i wpędzał na manowce.

Były jednak w charakterze nowego władcy takie strony, z których społeczeństwo posiadające zmysł polityczny i polityczne wychowanie, mogło i powinno było

skorzystać, omijając niebezpieczeństwa takiej akeji, — niebezpieczeństwa wielkie i wyjątkowe, zaznacza autor. O takim jednak uzyskaniu sytuacji, z uwagi na stan społeczeństwa polskiego mowy być nie mogło. Wyobrażenia, w których wychowane było pokolenie powołane do działania, wykluczały wszelką drogę pośrednią, a nie chcąc uznać, iż polityka jest nauką kompromisów, poświęcały cele możliwe dla niemożliwych do osiągnięcia.

Ukoronowany marzyciel, piszący niekiedy stylem Zygmunta Krasińskiego, Napoleon III, musiał wywierać i wywierał potężny wpływ na to społeczeństwo, które w uścisku swym nawykło „mierzyć siły na zamiary“. Kto nie żył w tej epoce, powiada Koźmian, ten nie zdoła sobie zdać sprawy, ani zrozumieć wpływu i uroku jakie wywierał ten człowiek, a wszystkie przyczyny tego wpływu zestrzeliły się w śmielem postawieniu przez niego zasady narodowości. Pierwsze chwile panowania Aleksandra II, zmiana, jaką po srogich rządach Mikołaja w społeczeństwie polskim odczuło, musiały w niem wywołać pewne poruszenie umysłów, pewne odurzenie, jakiego doświadcza wzięcie po wyjściu z kaźni na świeże powietrze. Wpływ Napoleona III i postawiona przezeń zasada narodowości miały temu poruszeniu nadać tempo gwałtowne. Wojna włoska do reszty rozmarzyła społeczeństwo polskie i upoiła je złudzeniami.

(Ciąg dalszy nastąpi)

A. K.

zawiera; a wszakże wszyscy z jednym jedynym wyjątkiem, uznają, że ona rzeczywiście go polepsza i że sprawa jest nagła. Zakres ustawy jest skromny, bo czego niektórzy żądają, żeby oparta była na przepisach o ukonstytuowaniu gmin parafialnych, oznaczałoby odwołkę wielką z powodu niemałych trudności, z jakimi wydanie przepisów o ukonstytuowaniu gmin tych jest połączone. Zresztą sprawa ciężarów parafialnych nie pozostaje w związku ze sprawą uregulowania reprezentacji parafialnych. Pan Minister objaśnia to a następnie przechodzi wszystkie z osobna zarzuty czynione noweli, aby wykazać ich bezzasadność. Kończy słowa, że uchwalenie projektu będzie zasługą; niektóre kraje już od lat wielu czekają na taką ustawę, aby na niej oprzeć swoje szczegółowe ustawy krajowe i naprawić stan rzeczy, który także pod względem społeczno-politycznym stał się już nieznosnym. (*Hucne brawa*). — Mówę Pana Ministra podamy później wedle stenogramu.

Pos. ks. Ruczkowski wywodzi, że sprawy ciężarów parafialnych należą właściwie do Kościoła i są uregulowane na podstawie kanonów soboru trydenckiego w sposób najstosowniejszy; ale w Austrii oświadczyła te sprawy władza świecka i ustawą z r. 1874 sprowadziła bardzo niewłaściwy i uciążliwy stan rzeczy. W Galicji wszystkie ciężary złożono na parafian, a to zamieszkujących w miejscu, mianowicie na włościan, podczas gdy właściciele dóbr, z chlubiłymi wyjątkami, nie nie dają. Za ustawę niniejszą należy się Panu Ministrowi szczerą podzięką. Wiele parafii czeka już od roku 1888 na tę ustawę ze swoimi budowlami kościelnymi. Mówca prosi Pana Ministra, aby poczynił stosowne kroki w celu utworzenia po parafiach funduszy rezerwowych na utrzymanie budynków kościelnych. (*Hucne brawa z ław polskich*).

Pos. Schwa rz przyjmuje ustawę, ale zwalcza §. 6 i żąda ustawodawczego uregulowania spraw patronackich.

Pos. Piniński przyjmuje nowelę, która jest zbliżoną do galicyjskiego ustawodawstwa krajowego, bo zapewnia ona znaczną ulgę warstwom niższym. Mówca polemizuje przeciw skrajnej teorii posła Kronawettera o zupełnym odłączeniu Państwa od Kościoła. W Austrii trzeba nie skrajnych ostateczności, lecz drogi średniej. Dalej zwalcza argumentację Koppa. Nowela ta stosuje się do teraźniejszego systemu podatkowego, a jeśli do przyszłego stosować się nie będzie, to się ją zmieni razem z innymi ustawami, które wtedy pozmienniać wypadnie. Nakoniec zbija mówca twierdzenie, jakoby §. 6 oznaczał podatek dla patronów. Jest to zarzut dobry do agitacji, ale niesłuszny. (*Hucne brawa z ław polskich*).

Izba uchwała przystąpić do dyskusji szczegółowej.

Paragraf 1 stanowi, że do ponoszenia ciężarów parafialnych mają być pociągani także katolicy tego samego obrządku, nie mieszkający w parafii, tudzież osoby jurdyczne, towarzystwa i spółki, jeżeli opłacają podatek gruntowy, budynkowy, zarobkowy lub dochodowy od realności lub przedsiębiorstwa w granicach parafii.

Pos. Pastor motywuje pociągnięcie zamiejscowych właścicieli gruntów do ponoszenia ciężarów parafialnych tem, że i ci mają idealne pożytki z zaspokojenia religijnych potrzeb ludności tej parafii, w której grunta ich są położone; bo religijność chroni parafian od wpływu agitacji kosmopolitycznych, materialistycznych, socjalistycznych i t. p., a więc daje ważne rękojmię zamiejscowemu także właścicielom gruntów.

Izba uchwała §. 1.

Paragraf 2-gi, który mówi o podstawie rozkładu ciężarów parafialnych, uchwalono ze stylistyczną poprawką pos. Dawida Abrahamowicza.

Paragraf 3-ci mówi, że jeśli kto opłaca podatek zarobkowy lub dochodowy razem od przedsiębiorstw położonych w jednym okręgu podatkowym, ale w kilku parafiach, wtedy podstawą rozkładu ciężarów parafialnych w jednej parafii będzie tylko stosowna część owego podatku. — Ponieważ stylizacja tego paragrafu jest niejasna, przeto uchwalono go w formie przestylizowanej przez posła Pergelta.

Bez dyskusji przyjęto dwa paragrafy następne.

Do §. 6 go, który stanowi, że ciężary patronackie będą wliczone do przypadającej na patrona części powszechnych ciężarów parafialnych, zabiera głos pos. Kopp i dowodzi, że jest to podatek dla patronów; a sprawozdawca komisji pos. Fuchs z prawicy uważa twierdzenie to za wypływ pomylki, bo paragraf nie odnosi się do patrona przemieszkującego w parafii, lecz tylko patrona zamiejscowego. — Izba uchwała §. 6-ty 96 głosami przeciw 73 głosom, a bez dyskusji przyjmuje dwa paragrafy następne.

Paragraf 9-ty stanowi, że o sporach co do zastosowania ustawy niniejszej orzekać będą władze administracyjne w zwyczajnym toku instancji.

Pos. Kopp wnosi, aby nadać §. 9-mu brzmienie takie: „Rozpisanie i repartycja

ciężarów w myśl ustawy niniejszej dzieć się będzie przez administracyjne władze rządowe, jeżeli w drodze ustawodawstwa krajowego nie wyjdą inne postanowienia“.

Komisarz rządowy szef sekcji Ritter, zwalcza ten wniosek. Paragraf 9-ty jest tylko uzupełnieniem ustawy z r. 1874, podczas gdy w brzmieniu wniosku Koppa byłby oderwany od tej ustawy, co znaczyłoby, że w kwestii repartycji ciężarów na osoby zamiejscowe byłby przepis, a nie byłoby go co do repartycji na parafian miejscowych.

Izba odrzuca wniosek Koppa, uchwała §. 9-ty bez zmiany, a §. 10-ty bez dyskusji; poczem uchwała całą ustawę zaraz także w trzeciem czytaniu.

Następują obrady nad rządowym projektem ustawy o uznaniu obligacji galicyjskiego Banku krajowego, wydanych na cele budowli lokalnych dróg żelaznych, za przydatne do lokacji pieniędzy sierocińskich. — Komisja budżetowa wnosi przyjęcie projektu. — Izba uchwała go bez dyskusji w drugim i trzecim czytaniu.

Z kolei idą obrady nad ustawą o ustanowieniu komisji w celu rewizji katastru podatku gruntowego. — Sprawozdawca komisji podatkowej pos. Czecz zaleca ustawę ku przyjęciu.

Pos. Tekly wnosi rezolucję żądającą tak szczegółowego dochodzenia wszystkich usterek i niedokładności katastru, że równałoby się to zupełnie nowej regulacji podatku gruntowego.

Pan Minister skarbu dr. Plener w dłuższej mowie zwalcza tę rezolucję.

Po krótkiej dyskusji Izba przekazuje komisji podatkowej rezolucję tę jako wniosek samostany, a uchwała ustawę z poprawką pos. Dawida Abrahamowicza, wedle której Galicja ma mieć nie 18, lecz 24 członków komisji.

Prezes oznajmia, że wręczono mu interpelację takiej treści, iż odczytać ją tylko na tajnym posiedzeniu można, które odbędzie się tuż po jawnym.

Koniec posiedzenia (jawnego) o godzinie 5 minut 30. — Następne jutro.

Sprawy parlamentarne.

— Przy końcu posiedzenia Izby posłów w d. 18 b. m. odbyło się — jak już wiadomo ze sprawozdania — po zamknięciu posiedzenia jawnego, posiedzenie tajne. Regulamin Izby postanawia, iż Izbie przysługuje prawo wykluczyć wyjątkowo jawność, gdy tego żąda Prezydent lub co najmniej dziesięciu członków, i gdy po opróżnieniu galery Izba tajność uchwali. We wtorek uczyniono żądanie wnioskowi o uchwalenie tajności obrad Izby, za inicjatywą Prezydenta. Bar. Chlumecky życzył sobie tego w tym celu, aby można było przedsięwziąć odczytanie pewnej interpelacji dep. Schneidra. Interpelacja tyczyła się konfiskaty artykułu, ogłoszonego w jednym z pism antisemitycznych, najgorszego rodzaju, a który przepełniony był najbrutalniejszymi napaściami. Postępowanie Prezydenta — pisze z tego powodu *Presse* — można ze stanowiska obiektywnego tylko najzupełniej pochwalić, wystąpił on bowiem przeciw nadużyciu, którego zwłaszcza w ostatnich czasach niektórzy deputowani z zamiłowaniem się dopuszczają. Wnoszą oni mianowicie interpelacje z powodu konfiskaty artykułów w dziennikach stronnicych, głównie w tym celu, aby pod ochroną nietykalności parlamentarnej, spowodować odczytanie odnośnej elukubracji i w ten sposób zjednać dla niej o wiele większy rozgłos, niżby go zjednało niekwestyonowane wydrukowanie jej w owym dzienniku. Dep. dr. Lueger opierał się też z tego powodu — jak słyszał — uchwaleniu tajności; mimo to uchwalono ją przeciwie.

— Klub zjednoczonej lewicy niemieckiej obradował na sześciu z rzędu posiedzeniach nad przedłożeniem o spoczynku niedzielnym. Uchwalono, że ten projekt ustawy nadaje się, aby go wziąć za podstawę rozprawy szczegółowej. Klub zapowiedział do tej rozprawy szereg wniosków. — Obrady odbywały się w obecności Panów Ministrów dra Plenera i hr. Wurmbranda.

— Referent kolejowej komisji Izby panów, hr. Czeditz, wypracował sprawozdanie o projekcie ustawy o kolejach lokalnych. Referent wyraża się z wielkim uznaniem o tej ustawie i wnosi przyjęcie jej bez zmiany, w oświadczeniu uchwalonej przez Izbę posłów.

— Według *Fremdenblattu* Izba posłów dzisiaj zakończy swoje obrady.

Dymisja generała Hurki.

Praw. Wiestnik ogłasza w następującej formie dymisy generała Hurki: „Członek rady państwa, generał-gubernator warszawski i dowódca wojskami okręgu wojennego warszawskiego, generał-adjutant, generał kawalerii Hurko, w nagrodę wa-

żnych zasług, położonych dla tronu i ojezyny, zwłaszcza w ostatniej wojnie tureckiej, awansowany zostaje na pełnego marszałka z uwolnieniem, stosownie do podanej prośby, z powodu rozstrojonego zdrowia, od obowiązków generał-gubernatora warszawskiego i dowodzącego wojskami okręgu wojennego warszawskiego, z pozostawieniem go na stanowisku członka Rady państwa, w godności generał-adjutanta i w kawalerii gwardii“.

Car kładzie tedy nacisk przede wszystkim na zasługi Hurki jako żołnierza, a nie jako męża stanu i administratora i wyrażając uznanie dla jego talentów wojskowych, pomija milczeniem jego działalność jako cywilnego naczelnika Królestwa Polskiego, co może być tylko dobrą wróżbą na przyszłość.

Z Warszawy donoszą, że onegdaj w dniu imienia cara, Warszawa była iluminowana; ale tym razem iluminacja była wyjątkowo wspaniała, jakiej dawniej nie widzieli. Ludność warszawska chciała zaznaczyć przez to swoją wdzięczność dla cara Mikołaja II i dać wyraz zadowoleniu z powodu ustąpienia Hurki.

Nominacja nowego generał-gubernatora warszawskiego ogłoszona zostanie prawdopodobnie po Nowym Roku.

Warszawski korespondent *Nowoje Wremia*, podając wiadomość o dymisji Hurki, pisze przy tej sposobności:

„Lekkomyślność i łatwowierność Polaków stały się prawie przysłowiem, ale sprawiedliwość nakazuje powiedzieć, że tym razem społeczeństwo polskie, wobec rozmaitych pogłosek, zachowuje wielki takt i nie łączy się niedorzeczności i niesprawdzonego wiścisłami. Z przyjemnością także zaznaczyć trzeba, że członkowie deputacji polskiej wywieźli z Petersburga jak najlepsze wrażenia i z uniesieniem opowiadają o wszystkim, co tam widzieli. Opowiadania te, rozumie się, nie pozostaną bez wpływu na ludność polską.“

„Jak się zdaje, politycznie dojrzałe żywioły wzmagają się w społeczeństwie polskim i sądząc ze wszystkiego, co się tu dzieje w ostatnim czasie, żywioły te osiągną znaczny wpływ na społeczeństwo polskie tak, iż wnosić można, że zbliża się czas wspólnej pracy tutejszych władz rosyjskich i inteligencji krajowej na polu cywilizacyjnego i ekonomicznego rozwoju kraju. Dla skutecznego tego współdziałania przede wszystkim potrzeba, żeby usunięto powody wzajemnej nieufności i żeby rozsądni Polacy wpłynęli na ogół ludności polskiej.“

„Nowy generał-gubernator“ — pisze dalej korespondent — będzie miał dosyć do roboty, gdyż wiele ważnych spraw leży odłożeniem, ponieważ gen. Hurko poświęcał się głównie, zwłaszcza w drugiej połowie swych rządów, udoskonaleniu gotowości bojowej swego okręgu na wypadek wojny. Dowództwo wojsk ma być nadal oddzielone od zarządu cywilnego w Królestwie Polskim, jak to już zrobiono w Kijowie i Wilnie“.

Generał Hurko, który obecnie liczy lat 66, odbył kampanię krymską, walczył przeciw oddziałom powstańczym r. 1863/64 a wstąpił się głównie w wojnie tureckiej r. 1877 skutkiem rozbicia armii Sulejmana bazy. Krótki czas był generał-gubernatorem Petersburga, które to stanowisko był zmuszony opuścić z powodu, iż nie powiodło mu się przeszkodzić kilku zamachom nihilistycznym. W r. 1883 otrzymał nominację na generał-gubernatora warszawskiego i na tej posadzie dał się poznać jako najczystszej wody rasyfikator, wróg Polaków, Kościoła katolickiego i wszystkiego eo nierosyjskie i nieprawosławne.

KRONIKA

Lwów, 20 grudnia.

— **Loterya gospodarska.** Nadesłano na loteryę gospodarską do 20 b. m.: hr. Tadeuszowa Dzieduszycka 6 zajęcy, 2 skłoki konfityr, bar. Helena Romaszkanowa 10 kacek, Aleksandrowie Micewscy 6 sztuk drobiu, hr. Kaz. Drohojowska 12 fl. rosolisów, hr. Tarnowska 1 szynkę, 3 kaczki, p. E. Lityński 5 zł., p. Dembińska 1 lampę, hr. Felicya Mierowa 20 zł., 1 halka włóczkowa, 6 par pończoch, p. Żarska 6 par pończoch, p. Machekowa 50 fantów, 10 sukienek dziecięcych, dr. Machek 10 zł., p. Helena Langie 5 zł. i 3 zajace, hr. Zubieński z Krakowa 2 bażanty, 1 indyk, Helena hr. Tarnowska 7 sztuk drobiu, hr. Andrzejowa Fredrowa 10 zł., bar. Marya Hagenowa 10 zł. *Maryja Badeniowa.*

— **Przed Nowym Rokiem.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Od wielu lat zwraca się prezydent Magistratu przy nadechodzącym Nowym Roku do ofiarności mieszkańców miasta Lwowa z prośbą, aby datkami w gotówce lub odzież przyzysłać się zechcieli do ulżenia nędzy najuboższej klasy ludności.

Gmina poświęca rok rocznie znaczne fundusze na cele dobroczynne a w szczególności na wsparcie ubogich. Porą zimową jednak wzrasta

tak dalece liczba potrzebujących zaopatrzenia, że bez dobroczynności prywatnej, prośby znacznie-szej części ubogich, musiałaby pozostać bez skutku dla braku dostatecznych funduszy.

Przyjęty u nas zwyczaj rozsyłania listów frankowanych z biletami noworocznymi — pochłania rok rocznie znaczne kwoty. Kwoty te — użyte na cele dobroczynne, wyszłyby na pożytek ubogich, którzy w ten sposób otrzymać by mogli wydawniejszą i skuteczniejszą pomoc.

Prezydent Magistratu odwołując się przeto do znanej z dobroczynności i zasług uczuć mieszkańców miasta Lwowa, uprasza wszystkich, którzyby wesprze chcieli usiłowania gminy w opiece nad ubogimi, aby zamiast rozsyłania listów noworocznych, kwoty na ten cel przeznaczone, raczyli łaskawia ofiarować na rzecz ubogich miejscowych.

Nazwiska ofiarodawców pragnących skromnym choćby datkiem na rzecz ubogich, uwolnić się od życzeń noworocznych, zostaną podane przed Nowym Rokiem, za pośrednictwem dzienników miejscowych do publicznej wiadomości.

Ofiary składać można w prezydium Magistratu i w komisaryatach wszystkich dzielnic.

Mochnicki.

— **Bracia Tereyarze Zakonu św. Franciszka,** posługujący ubogim, kwestują obecnie w II. dzielnicy m. Lwowa i proszą uprzejmie o łaskawe udzielanie jałmużny pieniężnej oraz starzyzny dla ubogich obojga płci, zostających pod nadzorem Braci i Sióstr III. Zakonu św. Franciszka.

— **Zmiana monety zdawkowej.** Z dniem 31 b. m. wychodzą z obiegu z monety zdawkowej srebrne dwudziesto-centówki i miedziane czterocentówki. Zwracamy na to uwagę publiczności, a szczególnie zarządów, klasztorów i wszelkich zakładów, które zbierają datki i ofiary na cele dobroczynne, ażeby monety zdawkową z pusek przed upływem grudnia wybierały i tak dwudziesto-centówki, jako też cztery centówki najpóźniej dnia 31 grudnia r. b. w kasach rządowych na nową monetę zamieniły.

— **Z Uniwersytetu.** P. Stefan Marowski, rodem z Andrychowa, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora Praw.

— **Pogrzeb s. p. Tadeusza Łopuszańskiego** odbył się onegdaj przy niezwykle licznych udziałach przyjaciół i znajomych, których zmarły posiadał tak wiele w najszerszych kołach naszego miasta.

Dziś, o godzinie 10 zrana odbyło się w kościele św. Anny żałobne nabożeństwo za spokój duszy s. p. Tadeusza, a w nabożeństwie uczestniczyli również obok pozostałej rodziny szerokie grona przyjaciół.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie dr. Ferdynand Źródłowski em. profesor na Wydziale prawniczym Uniwersytetu lwowskiego, zmarł nagle nocy dzisiejszej na udar mózgowy.

W Sanoku Wanda Marya Pollak, córka Maryi i s. p. Karola, założyciela księgarni i drukarni, a siostra dyrektora zakładu elektro-technicznego we Frankfurcie nad Menem, w 20 wiosennie życia.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Posługaczka Katarzyna Oryszczak, myjąc dziś rano okna w domu pod l. 22 A. przy ul. Zamarstynowskiej, spadła przez nieostrożność z wysokości 2 piętra. Silnie potłuczona, odstawiło pogotowie stać ratunkowej do szpitala powszechnego.

— **Znaleziono pularsik** z kwotą 15 zł. 10 ct.; właściciel może go odebrać w c. k. Dyrekcji policyi.

— **Ogień.** W pomieszkaniu państwa P. pod l. 5 przy ul. Chorążczyzny, a to w kuchni pod podłogą, powstał wczoraj po godzinie 9 z wieczora ogień, który straż pożarna wkrótce ugasiła, wyrąbawszy kawał podłogi.

— **Kościotrupa** znaleziono wczoraj przed południem w ogrodzie realności pod l. 5 przy ul. Supińskiego. Niewielką część gruntu od strony ul. Pełczyńskiej, natrafili robotnicy pod grubym zeschłym pnem wiśni, między jej korzeniami w głębokości pół metra pod powierzchnią, na szkielet ludzki, do tego stopnia spóchniały, iż rozsypał się za dotknięciem go łopatą. Szczątki, które widocznie leżały w ziemi już kilkadziesiąt lat, lub dłużej, pochowano na Stryjskim cmentarzu.

— **Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej** we Lwowie. Dnia 20-go grudnia. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 19 grudnia do 12 w południe dnia 20 grudnia b. r., mieliśmy wiatr południowo-zachodni o średniej prędkości 4 m/sek., niebo zachmurzone a powietrze bardzo wilgotne (84 procent wilgotności względnej). Opad, śnieg, wysokość opadu 5-3 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była -2,3°C., najwyższa +0,2°C. wczoraj popołud., najniższa -5,0°C. w nocy.

Wczoraj wieczorem padał śnieg, dziś pochmurno.

Żniżka barometryczna 730 do 735 mm. znajdowała się w zach. Norwegii; zwyżka 770 do 765 mm. w Turcji.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 758 mm.

Prognoza na dobę 21 grudnia bieżącego roku (od północy do północy). Wiatr będzie zachodni o średniej prędkości 4 m/sec.; średnia temperatura obniży się do $-4^{\circ}\text{C}.$, niebo będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 proc.; opad, śnieg nieznaczny.

— **Z Izby sądowej.** W Tarnopolu odbywała się w dniach 18 i 19 b. m. rozprawa karna przeciw A. Silkiewiczowi, miejscowemu fotografowi, oskarżonemu o oszustwo, popełnione przez krzywoprzysięstwo. Trybunał, któremu przewodniczył radca Schabenbeck a w którego skład wchodził jako wotanci pp. Krwawiec, Schorr i Prokopac, zasądził oskarżonego na 6 miesięcy więzienia. Prokuratorę zastępował p. Hebl, oskarżonego bronił dr. Piątkiewicz.

— **Kąpiele solne w Wieliczce.** Odwieczne i niewyczerpane w swoim bogactwie kopalnie soli w Wieliczce zwróciły na siebie wzrok przedsiębiorców z nad Sprewy. Grono kapitalistów z Berlina udało się do zarządu m. Wieliczki z żądaniem informacji, czy w mieście nie dałoby się urządzić słonych kąpeli leczniczych. Wobec budzącego się nowego ruchu na polu przemysłowym w kraju, może byłoby pożądanem, ażeby krajowi kapitaliści i przemysłowcy zwrócili uwagę na tę gałąź eksploatacji bogactwa krajowego.

— **Wielki los loteryi pilskiej** na 100 tysięcy marek wygrał młody asystent kolejowy w Halli. Loterya ta urządzoną była na rzecz miasta Piły z powodu wiadomej katastrofy, jaka zeszłego roku dotknęła to miasto, przez zapadnięcie się części miasta i zalew przez wodę, wydobywającą się gwałtownie z pod powierzchnii ziemi.

— **Verdi zaprzecza pogłoskom** o sporządzeniu testamentu, w którym miał rzekomo cały swój majątek, w ilości 10 milionów lirów, zapisać na utworzenie przytułku dla starych muzyków. W liście do genueńskiego dziennika *Caffaro* powiada sędziwy maestro, iż gdyby nawet tworzył podobny przytułek, musiałoby to stać się w dużo mniejszych rozmiarach, ponieważ jego majątek nie tylko nie wynosi 10 milionów, ale nie sięga nawet „połowy, połowy“ tej sumy.

— **Proces hypnotyzera Czyńskiego,** toczący się w Monachium o zawarcie fałszywego ślubu z baronową Z. odroczone na czas nieograniczony a to celem sprowadzenia do Monachium i przesłuchania agenta Wartalskiego, który pod przybranem nazwiskiem pastora dr. Werthemana, udzielił ślubu, według przepisu kościoła protestanckiego.

— **Z Monte-Carlo** donoszą, iż około dwóch tygodni temu, pewien cudzoziemiec, mianujący się księciem Duinembiergiem, przegrawszy w przeciągu dwóch dni 400.000 franków, targnął się na własne życie.

Rannego odstawiono do szpitala, z kąd onegdaj miał właśnie wyjść do Wenecji, gdy jeden z agentów policyjnych poznał w rzekomym księciu przestępcę sciganego za znaczną kradzież klejnotów przez władze policyjne w Amsterdamie. Bezwzględnie uwięziony pseudoksiężć powiesił się tego samego wieczora jeszcze w celi więziennej.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatralny. Dziś we czwartek po raz trzeci „Komedjanci“, komedia w 4 aktach Edwarda Paillerona, autora „Świata nudów“ (grana w Paryżu 100 razy z rzędu).

Jutro, w piątek z powodu przygotowań do krotoczwili ze śpiewami „Małżeństwo na próbę“ nie będzie przedstawienia.

W sobotę „Uriel Akosta“, tragedia w 5 aktach Karola Gutzkawa.

W niedzielę popołudniu „Żyd wieczny tułacz“ dramat w 5 aktach Eugentiusza Sua.

Wieczór po raz pierwszy „Małżeństwo na próbę“ (*Heirath auf Probe*), krotoczwila ze śpiewami w 3 aktach Karola Gero, z muzyką Leopolda Kuhna. (Z repertuaru wiedeńskiego teatru „An der Wien“).

Z teatru. Wczorajsze drugie przedstawienie komedii Paillerona p. t. „Komedjanci“ bardzo liczną zgromadziło publiczność. Hucznie oklaskiwano wyborną grę pp. Stachowicz, Chmieleńskiego i Ruszkowskiego.

W niedzielę przedstawioną będzie po raz pierwszy krotoczwila p. t. „Małżeństwo na próbę“.

Rozdano role do nauki z komedii Moliera p. t. „Szkoła kobiet“ w przekładzie Kazimierza Zaleskiego.

Jubileusz „Fausta“ Gounoda. Paryska wielka Opera wystawiła po raz tysięczny „Fausta“ Gounoda, a jubileusz ten był zarazem poświęcony pamięci wielkiego kompozytora. Znakomity rzeźbiarz p. Falguière wykonał wspania-

ły posąg Gounoda z gipsu, który był odstawiony na scenie po odśpiewaniu opery przez pierwsze siły wokalne Paryża. „Faust“ dziś tak popularny w całym świecie i tak słusznie zaliczany do arcydzieł muzyki dramatycznej, doznał w Paryżu bardzo chłodnego przyjęcia podczas pierwszego przedstawienia, które odbyło się dnia 19 marca 1859 roku na scenie teatru lirycznego. Publiczność zachowywała się obojętnie, a przy końcu wyrażała dość otwarcie niezadowolenie. Krytyka była niemiłosierna i niesprawiedliwa. Leon Durocher, pierwszorzędną powagą w krytyce muzycznej, napisał w *Gazette musicale*, że opera jest za długa i za wiele ma muzyki. (!) „Co do aktu piątego, słuchaliśmy go, aleśmy go nie słyszeli“. Również recenzent muzyczny *Revue des deux mondes*, p. Scudo, surowo skrytykował młodego kompozytora, a o piątym akcie wyraził się z olimpijską powagą, że „nie istnieje“. Te i tym podobne opinie ówczesnego areopagu muzycznego nie potrafiły zniszczyć gounodowskiego arcydzieła, ale powstrzymały jego powodzenie. Jeszcze w 10 lat potem, kiedy „Faust“ przyszedł na scenę wielkiej Opery, pisał o nim „wielki krytyk“ Eskudier w *l'Art musical*: „Naprawdę nie sądzimy, aby pojawienie się „Fausta“ było konieczne; nikt przynajmniej nie domagał się tego, ale kiedy już wystawiono operę Gounoda, niech sobie płynnie strumyczek tej ciepłej wody i pragnęlibyśmy tylko żeby publiczność nie znużyła się zbyt prędko temi płytkimi natchnieniami“. W tym samym roku wystawiono „Fausta“ po raz pierwszy za granicami Francji w Darmstadzie i od tam rozpoczął się tryumfalny pochód tej opery po wszystkich europejskich scenach. Powoli i publiczność paryska zasmakowała w kompozycji Gounoda, a powodzenie „Fausta“ wzmagano się z każdym rokiem. W przeciągu ostatnich 7 lat wystawiono go blisko 500 razy na scenie wielkiej Opery, a wszystkie znakomite śpiewaczki zaliczają obecnie partję Małgorzaty do swych ról popisowych. Jedną z najsympatyczniejszych Małgorzat w Paryżu była panna Józefina Reszke, a brat jej Jan miał olbrzymi sukces w partji Fausta. Żadne późniejsze dzieło nie stoi już na wysokości „Fausta“, a z innych Gounoda oper tylko „Romeo i Julia“ a po części także „Mireille“ utrzymały się dłużej na scenie.

Konkurs „Echa.“ Redakcja *Echa* w Warszawie pragnąc podnieść nierozwijający się jakościowo repertuar pieśni oryginalnych, jednogłosowych, ogłasza niniejszem:

Konkurs na pieśń na jeden głos na warunkach następujących:

1. Pieśń powinna być napisana do tekstu poetyckiego, o ile możności, pierwszorzędnego pióra.

2. Kompozytor winien mieć na uwadze głos średni żeński lub męski i średnie umuzykalnienie wykonawcy.

3. Akompaniament fortepianowy powinien być krótkim.

4. Termin nadsyłania prac pod adresem redakcyi *Echa* mija z dniem 1 lutego 1895 r. Rezultat konkursu ogłoszony będzie nr. 6 *Echa* z r. 1895 t. j. 9 lutego r. p.

5. Do koperty mieszczącej rękopis, winna być dołączona koperta z nazwiskiem i adresem autora; na obu zaś ma się znajdować jednakowe godło, pod którym praca na konkurs oddaną zostaje.

6. Najlepsza z nadesłanych prac otrzyma nagrodę w kwocie pięćdziesięciu rubli. Praca nagrodzona wydrukowana zostanie w dodatku natowim *Echa*, któremu też przysługuje prawo własności pierwszej edycji pieśni w odbitkach. Prawo do następnych edycji pozostaje przy kompozytorze. Komitet konkursowy ma prawo odnalezienia pieśni drugiej lub kilku innych z koleji. Wydrukowanie pieśni odznaczonych nastąpi za porozumieniem się z kompozytorami.

7. Konkurs rozstrzygnięty zostanie przez komitet sędziów do którego zaproszeni zostali pp.: Józef Chodakowski, Stanisław Ciechowski, Jan Kleczyński, Aleksander Poliński, Gustaw Roguski, Jan Statler i Władysław Zahorowski.

Kongregacya indeksu. Polit. Corresp. dowiaduje się z Rzymu, że Papież powołał do kongregacyi indeksu książek zabronionych kardynałów: Galimbertiego, Steinhubera i Segnę.

„Świat“. Wraz z zeszytem nr. 24 z dnia 15 b. m., który obecnie dostał się do rąk publiczności, zamknięty został siódmy już z rzędu rocznik *Świata*. Zeszyt najnowszy zawiera w części literackiej dokończenia poprzednio rozpoczętych opowiadań i artykułów, oraz kilka krótszych artykułów nowych, — w części artystycznej zaś, bardzo obfite i doborowe, piękne akwarele (w dwu kolorach) Pawła Merwana p. t. „Melpomena“; ładny obrazek R. Kochanowskiego „Zbiór kartofli“; kopję tablicy pomysłu Waleryana Eliasza, mającej być wmurowaną w jedną ze ścian kościoła OO. Kapucynów w Krakowie na pamiątkę Kościuszkowskiej rocznicy; — dalej wizerunki Antoniego Rubinstein (z artykułem) i Heleny Modrzejewskiej (w roli Magdy z „Gniazda rodzinnego“) oraz kilka drobniejszych, bardzo udatnych rysunków i szkiców Mieczysława Reyznera, Władysława Wankiego i s. p. Henryka Dyrdonia. Zeszyt zamyka wy-

czerpnąca „Kronika“ literacka a w dodatku arkuszowym znajduje się siódmy arkusz „Hernaniego“ W. Hugo, w tłumaczeniu p. Karoliny Wągrowskiej.

Zeszyt ten — jak powiedzieliśmy — zamyka siódmy rocznik *Świata*. W rozwoju wydawnictwa zajmie rocznik siódmy wybitne miejsce, podobnie jak w ogóle *Świat* w tym „roku Wystawy“, spełniając z powodzeniem i w sposób godny szczerzego uznania zadanie ilustrowanego organu Wystawy, zajął w piśmiennictwie polskim pierwszorządne miejsce i niespożyte położył zasługi. Rocznik ten *Świat* będzie też drogocenną pamiątką z Wystawy: wprowadzie dopiero wydawnictwo, jakie ma się pojawić w przyszłości, zsumuje w sobie całą doniosłość tegorocznej ekspozycji naszej, — nie będzie ono już jednak miało tej cechy, którą zdołał *Świat* pochwycić i odtworzyć w swych ilustracjach, że zdawał sprawę z tętniącej pełnem życiem Wystawy; pod tym względem jedynie pismo codziennie mogłoby ze *Światem* iść w porównanie, ale brak ilustracji pozostawiłby je daleko za nim. Ze „spisu rzeczy“ pomieszczonych w roczniku siódmym, łatwo zrzęzą jednym rzutem oka ogarnąć, ile to cennych i pięknych dzieł sztuki *Świat* w tym roku przyniósł swym czytelnikom, — i można nabrać wyobrażenia, jak ważną i jak pożyteczną spełniał on rolę.

Dodany do ostatniego zeszytu prospekt na rok 1895 zapowiada wiele bardzo interesujących i wartościowych prac literackich i historycznych, póra wybitnych naszych pisarzy i uczonych, oraz dzieła najznakomitszych artystów malarzy polskich; niektóre z nich pojawiać się będą w reprodukcjach kolorowych, wykonanych według zupełnie nowego sposobu, dającego im charakter obrazów olejnych lub akwarelowych. — Napisana umyślnie dla *Świata* powieść Elizy Orzeszkowej, ukazuje się zapewne już przy końcu przyszłego kwartału. — Warto także z odczytu krakowskiego „Związku Literackiego“ przytoczyć ustęp, trzający się pewnej części działu krytycznego, jaki w *Świecie* pod kierownictwem wydawnictwa *Związku* zajmie poważne miejsce. A mianowicie: „Na posiedzeniach krakowskiego „Związku Literackiego“ podnoszono już nieraz myśl, że pożądanem byłoby wielce wydawnictwo pewnego rodzaju poradnika bibliograficznego, który redagowany przez ludzi kompetentnych, służyłby do oryentowania się wśród nowości księgarskich i to w ten sposób, żeby czytelnik miał przed sobą nie indywidualne zapatrywanie recenzentów, na które przeróżne mogą wpływać okoliczności, ale obiektywne stwierdzenie treści książki, jej kierunku i tego, co ona nowego przynosi literaturze i nauce; słowem, ażeby publiczność z góry wiedzieć mogła co w danej książce znajdzie i gdzie czego szukać. Ponieważ „Związek Literacki“ w gronie swych członków liczy dostateczną liczbę specjalistów tak z zakresu literatury nadobnej, jakoteż naukowej, postanowił tedy wydział „Związku“ zbierać od członków krótkie notatki o nowych książkach i publikować je począwszy od Nowego Roku 1895 w *Świecie* jako komunikaty „Związku Literackiego“. Rubryka ta nie ograniczy się do publikacji polskich (które mają być o ile możności w zupełności omówione), ale dotknie też ważniejszych i ciekawszych zagranicznych. Publiczność będzie tedy miała od tam przeglądy literackie, układane przez ludzi kompetentnych, pisane bez jakiegokolwiek ubocznej myśli stronnicej, a układane w formie nie polemicznej, ale zawsze wyjątkowo informacyjnej. Dla czytających i kupujących książki rzecz to pierwszej wagi“.

Zarówno dotychczasowe zasługi, położone przez *Świat* na polu piśmiennictwa polskiego i polskiej sztuki, — jak także starania poczynione około zapewnienia rozwoju pisma w przyszłości i dalszego podniesienia wartości jego, uprawniając do nadziei, iż nasza publiczność czytająca nie pozostanie wobec nich obojętną, lecz że to wzmożone w ostatnich czasach zainteresowanie się jedynym obrazkiem wydawnictwem polskim, które nie potrzebuje oglądać się na cenzurę, a misję swoją spełnia w każdym kierunku wzorowo, jakim jest *Świat* właśnie, doprowadzi wreszcie do takiego rozpowszechnienia *Świata*, iż wyprze on zagraniczne ilustracje z polskich domów i stanie się tych domów stałym gościem, towarzyszem i ozdobą.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nasilenie lnu inflanckiego. Komitet c. k. Towarzystwa gosp. galic. ogłasza, iż podobnie jak w latach poprzednich pośredniczyć będzie w sprowadzeniu oryginalnego nasienia lnu inflanckiego z Rygi i Parnawy — o ile starczy zapas uzyskanej od Ministerstwa rolnictwa subwenyi.

Plantatorowie więksi otrzymają je po cenie nabycia, a mniejsi po cenie niższej. Ponieważ zamówienie dopiero po zebraniu odpowiednich zgłoszeń skutecznym być może, komitet nie może na razie podać ceny, uprasza przeto przy zamówieniach większych plantatorów o zadatek 12 zł. na każdy worek, a od mniejszych po 30 ct. od garnca, czyli 9 zł. 60 ct. od worka.

Chcący korzystać z tego pośrednictwa winni nadesłać zamówienia *franco* do komitetu Towarzystwa, do 25 stycznia 1895 najdalej.

Taryfa kolejowa. *Presse* donosi, że generalna Dyrekcja kolei państwowych ukończy swe studia w sprawie uregulowania taryfy osobowej i towarowej w ciągu lata, poczem propozycje swe przedłoży Panu Ministrowi handlu. Nowa taryfa osobowa ma wejść w życie jeszcze w ciągu roku 1895; co do zreformowanej taryfy towarowej natomiast trudno, aby zaprowadzenie jej nastąpiło przed 1 stycznia 1896 r.

Telefon w Wiedniu. Toczące się już od dłuższego czasu rokowania między Ministerstwem handlu a dyrekcyą prywatnego Towarzystwa w sprawie upaństwowienia wiedeńskich linii telefonicznych zostały już ukończone i linie te od 1 stycznia 1895 r. przechodzą pod zarząd państwowy. Cena wykupna przedstawia około 110 zł. za każdą akcyę.

Sybskrypcya na przyjęcie do wypłaty przez Państwo trzyprocentowe przyorytety kolei lokalnych osiągnęła zarówno w Austrii jak w Niemczech i Holandji niezwykle sukces, tak, iż subskrybowane kwoty wszędzie będą musiały być odpowiednio redukowane w drodze repartycyi.

Pierwsze akc. galic. Towarzystwo budowy wagonów i fabryki maszyn.

Donieśliśmy już, że fabryka wagonów K. Lipińskiego w Sanoku zamienioną została w Towarzystwo akcyjne. Fabryka Kazimierza Lipińskiego, która tak we własnych warsztach w Sanoku, jak w wynajętych od kolei państwowych w Zagórze, zatrudnia kilkuset robotników i przy pomocy najbardziej ulepszonych maszyn zajmując się przeważnie budową wagonów kolejowych, wyrobem narzędzi wiertniczych dla przemysłu naftowego, a wreszcie konstrukcyą maszyn rolniczych, założona została w r. 1883 i zatrudniała początkowo zaledwie kilku robotników oraz wykonywała niemal wyłącznie roboty kolarskie z żelaza i miedzi dla gorzelni, a nadto naprawę maszyn parowych i urządzeń dla tartaków, młynów i kopalni nafty. Wzorowo wykonywane zamówienia zjednały zakładowi w krótkim czasie dobrą opinią i znacznie zwiększyły jego klientelę, tak, iż już z końcem 1885 r. wzrosła liczba zatrudnionych robotników do dwudziestu kilku. Właściciel fabryki zwrócił się wtedy przeważnie do wyrobu narzędzi wiertniczych wedle kanadyjskiego systemu, wypracował ulepszoną ich konstrukcyę w zastosowaniu do galicyjskiego terenu, a od tam wyroby sanockie stały się i lepsze i tańsze od oryginalnych amerykańskich. Zapewniło to nietylko byt, ale umożliwiło wielce dalszy pomyślny wzrost fabryki p. K. Lipińskiego, która, obsługiwana już teraz przez motory parowe i mnuąc liczbę maszyn pomocniczych, doszła już z końcem 1890 r. do rocznej produkcyi na wartość około 150.000 zł. Chwilowa stagnacya w krajowym przemysle naftowym, przejawiająca się w drugiej połowie roku 1891, skierowała uwagę właściciela fabryki na wzrastającą w Galicji sieć kolejową i zwiększający się na niej z każdym rokiem ruch osobowy i towarowy, na nagłą potrzebę stworzenia w naszym kraju zakładu dla budowy wagonów. Rozpoczęte w r. 1891 starania p. K. Lipińskiego, aby w generalnej Dyrekcji kolei państwowych uzyskać zamówienia, zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem. Pierwsze zamówienie obejmowało na próbę budowę czterech wagonów. Wzorowe wykonanie tego zamówienia wywołało drugie zamówienie dalszych 50 wagonów, po niem poszedł cały szereg nowych zamówień. Po koniec r. 1893 obejmują one 435 wagonów, wartości około 850.000 złr., z których odstawiono już bez zarzutu 369 towarowych wagonów. Tak silnie wzrastająca robota w fabryce p. K. Lipińskiego wywołała konieczność jej rozszerzenia i zaopatrzenia w liczniejsze i silniejsze maszyny robocze. Uzyskawszy na ten cel dogodny kredyt w Banku krajowym, rozszerzył i inwestował silniej właściciel nie tylko fabrykę sanocką, ale wydzierżawił również rządowe warsztaty w Zagórze. Nawiązane w ten sposób stosunki kredytowe pomiędzy fabryką p. K. Lipińskiego a Bankiem krajowym, oraz ciągły wzrost fabryki, wymagający wielkich wkładów i znacznego kapitału obrotowego, zrodziły myśl, aby zakłady fabryczne p. K. Lipińskiego przemienić w akcyjną przedsiębiorstwo, wyposażyć w odpowiedni kapitał obrotowy i na potrzeby krajowego przemysłu postawić na równi z podobnymi zakładami zagranicznymi, zasympionymi dotąd naszą sieć kolejową swoimi wyrobami. Z tego to wychodząc stanowiska, Rada nadzorcza Banku krajowego na posiedzeniu z d. 3 b. m. upoważniła dyrekcyę do wyjednania u Rządu zatwierdzenia statutu spółki akcyjnej z kapitałem pół miliona złr. pod firmą „Pierwsze akcyjne galicyjskie Towarzystwo budowy wagonów i fabryki ma-

szyn," oraz do wzięcia udziału w tem przedsięwzięciu z kwotą 50.000 złr. imieniem Banku krajowego. Kwota subskrybowana na kapitał zakładowy spółki miała już osiągnąć cyfrę 500 000 zł. — Utworzenie się tej spółki akcyjnej należy uważać za ważny krok naprzód dla rozwoju naszego przemysłu.

Z Izby handlowej i przemysłowej
V posiedzenie plenarne odbędzie się jutro, w piątek, dnia 21 grudnia b. r., o godzinie 6. wieczór w lokalnościach Izby, w realności 1. 10 plac Halicki.

Targ na nierogaciznę w krakowskim zakładzie obserwacyjnym. W dniach 17 i 18 grudnia 1894 przypędzono 5171 sztuk. Płacono za proszta: — do — ct., towar chudy 32 do 36 ct., towar mięsny — do — ct., za towar tuczny 33 do 37 ct. za klg. żywej wagi. Do krajów Monarchii załadowano 5125 sztuk.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan zwiedził we wtorek o godz. 10 rano w Muzeum austriackim w Wiedniu rozmaite urządzone tam obecnie Wystawy.

We wtorek, dnia 18 b. m. rano przy był z Petersburga do Wiednia — jak z depesz wiadomo — generał-adjutant cara rosyjskiego Mikołaja II aby jako nadzwyczajny poseł notyfikować Najj. Panu Cesarzowi Franciszkowi Józefowi wstąpienie na tron swego władcy. Na dworcu kolei Północnej przyjął go w Wiedniu c. k. podpułkownik Sprecher z kancelaryi wojskowej, który przedstawił się posłowi jako przydzielony mu do służby. W pojeździe dworskim udał się generał Puszkin w towarzystwie swego honorowego kawalera do Burgu, gdzie jako gość Najj. Pana zamieszkał w apartamentach Radckiego. O godz. 1 w południe przyjął Najj. Pan generała Puszkina na uroczystej audyencji i odebrał od niego notyfikację wstąpienia na tron cara Mikołaja II. — Wieczorem odbył się w Najj. Pana obiad dworski, w którym wzięli udział: Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik i Rainer, dalej ambasador rosyjski ks. Łobanow z członkami ambasady, nadzwyczajny poseł generał Mussin-Puszkina z rotmistrzem rosyjskim Daszkowem, ambasador ks. Franciszek Liechtenstein, dostojnicy Dworu, Prezes gabinetu, ks. Alfred Windisch-Graetz, PP. Ministrowie wspólni: hr. Kalnoky, Kallay i Krieghammer, Minister *à latere* Andrassy, adjutanci przyboczni i i. Poddas obiadu Najj. Pan wznosił toast na pomyślność cara Mikołaja.

Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik przyjął we wtorek po południu nowomianowanego austro-węgierskiego ambasadora w Petersburgu, księcia Franciszka Liechtensteina, oraz posła szwedzkiego w Wiedniu dra Claparède.

Nowomianowany książę-biskup krakowski, ks. dr. Jan Puzyna, który bawił obecnie w Wiedniu, zrewizował wizytę Panu Ministrowi wyznań i oświaty dr. Madeyskiemu, oraz złożył w dniu 17 b. m. przysięgę na wierność wobec Papieża w ręce nuncjusza ks. Arcybiskupa Agliardi'ego.

Książę Fryderyk duński opuścił we wtorek wieczorem Wiedeń i udał się do Frankfurtu nad Menem.

Generał rosyjski Mussin-Puszkina złożył we wtorek o godzinie 10 rano wizytę ambasadorowi rosyjskiemu ks. Łobanowowi; w południe był przyjęty na audyencji w naczelnej komendzie obrony krajowej przez Najd. Arcyksięcia Rainera, a o godzinie 3 popołudniu przez Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika.

Książę Krapotkin i hr. Kutuzów, którzy jako specjaliści posłowie mają notyfikować wstąpienie na tron cara Mikołaja II na dworach w Bukareszcie i Belgradzie, przybyli w poniedziałek do Wiednia a wczoraj udali się w dalszą podróż.

Wiadomo już z depesz, że przy uzupełnianiu wyborów na Sejm czeski w okręgu miejskim Klattau-Taus, wybrano posłem Młodoczecha Piotra Hamę, burmistrza w Taus, 572 głosami przeciw 361, które otrzymał staroczeski kandydat profesor dr. Randa. Wybór ten jest dla tego charakterystyczny, iż od ostatnich powszechnych wyborów do Rady państwa staroczeskie kolegium mężów zaufania w tym wypadku po raz pierwszy oficjalnie postawiło swego kandydata. —

Przy ostatnich powszechnych wyborach do Sejmu w tym okręgu miejskim wybrany został posłem staroczeski kandydat dr. Wacław Sedlaczek, który niedawno zmarł, a to 636 głosami, podczas gdy kontrakandydat jego dr. Heller, redaktor młodoczeskich *Narodnich Listów* otrzymał wówczas 541 głosów.

Główny organ węgierskiego stronnictwa liberalnego *Pester Lloyd* donosząc o wyjeździe do Wiednia prezesa gabinetu dr. Wekerlego na konferencję w sprawie upaństwowienia kolei północnej, tak pisze: Dr. Wekerle będzie przy tej sposobności na posłuchaniu u Najj. Pana i złoży sprawozdanie o położeniu politycznym. Przesilenie, dotychczas ciche, przejdzie zapewne w stadium ostre. Ostatecznego rozstrzygnięcia nie należy oczekiwać w najbliższych dniach; nastąpi ono prawdopodobnie dopiero po świętach Bożego Narodzenia, a nawet może dopiero po Nowym roku, Monarcha bowiem zamierza spędzić święta w najciszej kółku rodzinnym po za Wiedniem.

Car Mikołaj z małżonką uda się dnia 23 b. m. do Carskiego Sioła, gdzie zamieszka w pałacu Mikołajewskim. Carowa wdowa wyjeżdża do Abbas-Tuman, a z tamąd do Kopenhagi. Po kilkutygodniowym pobycie przy swoim synu Jerzym, zabawi carowa-wdowa dłuższy czas u rodziców w Danii. Zamierzona podróż do Abbazii została zaniechana.

Onegdaj przybyła do Petersburga nadzwyczajna misja turecka pod przewodnictwem Fuad baszy.

Kexholmski pułk grenadyerów imienia Cesarza Franciszka Józefa I i petersburski pułk grenadyerów imienia Fryderyka Wilhelma III otrzymali na znak szczególnej łaski prawa starych pułków gwardyjskich i odtąd mają nosić nazwę „pułków gwardyi przybocznej“.

Prezydentowi departamentu ekonomii państwowej, Solskiemu, nadał cesarz nader łaskawym reskryptem order św. Andrzeja.

Według obiegających pogłosek, naczelniczy władzy administracyjnej w Rosyi, a w ich liczbie także generał gubernatorowie w Warszawie, Wilnie i Kijowie otrzymali z rozporządzenia cara Mikołaja wskazówkę, ażeby nadal zaniechać przenoszenia i wydalenia urzędników z powodu ich wyznania lub narodowości.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Petersburga, że w Uniwersytecie moskiewskim przyszło w dniach ostatnich do ubolewania godnych zaburzeń. Rozruchy wszczęły się od demonstracji studentów przeciwko pewnemu niepopularnemu profesorowi, którego przyjęto w chwilę, gdy wchodził do sali wykładowej hałasem i gwizdaniem. Ponieważ wskutek tego wykluczono z Uniwersytetu wielu uczestników tej demonstracji, powstało w kółach studenckich silne wzburzenie, które zaznaczyło się w tak niesfornych manifestacjach, że władze musiały się uciec do użycia siły zbrojnej.

Do *Polit. Corresp.* donoszą dalej z Petersburga, że reforma prasowa w duchu liberalnym jest bliską rzeczywistością, a cenzura już teraz znacznie złagodniała. Jako dowód służę może to, iż pismom liberalnym — o tyle, o ile w Rosyi dotychczas takimi być mogły — dozwolono na dość wolnomyslną krytykę rządów cara Aleksandra III.

Dzienniki rosyjskie dowiadują się, że z polecenia ministra spraw wewnętrznych wstrzymano wydalenie żydów z 50-wiorstowego pasu granicznego.

Do kijowskiego *Słowa* piszą z Petersburga: „Sprzedaż stopniowa majątków księżnej Hohenlobe odbywa się w dalszym ciągu. W tych dniach sprzedano dobra Kopaciewicz w gub. mińskiej, pow. słuckim, mające około 10.000 dzies. obszaru“.

Były minister włoski i deputowany Brin wystosował do swych wyborców turyńskich pismo, w którym gani odroczenie sesji parlamentu i kończy wezwaniem, żeby wyborcy mieli zaufanie do urzędników parlamentarnych, zostających pod auspicjami ich lojalnego i walecznego władcy. List ten jest jakby kopią znanego listu mark. Rudiniego. — Enuncjacyi Cavalotti'ego oczekują dzisiaj. Radykali włoscy wszystkie siły wyteżają, aby wyborców podrażnić przeciw obecnemu rządowi. Z Mediolanu, zkąd jest deputowanym właśnie Cavalotti, rozesłano agentów do wszystkich większych miast włoskich, aby przygotowali manifestację przeciw Crispiemu. Agenci mieli rozpocząć swą pracę od Genui — rząd jednak zdołał zapobiedz temu. — Crispi ma cieszyć się niezmiennem zaufaniem króla Humberta, który oddawna zna stosunki, jakie wiązały Crispiego z Bankiem rzymskim Król ma mieć raczej za złe Rudiniemu, iż obecnie połączył się z socjalistami i radykalami przeciw Crispiemu, chociaż przed rokiem, — gdy to, co papiery Giolitti'ego mogły prawdziwie powiedzieć, było już rzeczą wiadomą, gdy osobna komi-

sya parlamentarna zbadała sprawę Banca Romana i stosunek Crispiego do niej, — Rudini sam wskazał królowi Crispiemu, jako najodpowiedniejszego do powierzenia mu rządów. Dzisiejsze stanowisko Rudiniego może mieć uzasadnienie w tem chyba jedynie, że ma za złe Crispiemu, iż zdołał powstrzymać proces rozkładu Włoch, opanować powstanie na Sycylii i Luignanie, finanse włoskie uporządkować i otuchę w odrodzenie obudzić. — Tak rozumuje przyjazna Crispiemu prasa włoska. Proces tymczasem, wytoczony przez Crispiego i Linę Giolitti'emu posuwa się szybko naprzód, a przesłuchano już na wet członków owej komisji parlamentarnej, której oddano papiery Giolitti'ego, tudzież Tanlonge.

Paryż znajduje się pod wrażeniem wyboru Brissona prezydentem Izby. Posiedzenie było bardzo zajmujące. Méline był kandydatem rządowym, Brisson opozycyi; socjaliści oświadczyli, że będą głosować na tego, który politycznie najdalej stoi od rządu. Wybór okazał, że rząd nie stoi na stałych nogach i kto wie co najbliższa przyszłość przyniesie; gdyby Dupuy upadł już teraz, będzie wybrany w styczniu prezydentem Izby. Oddano głosów 493. Gdy oświadczył wiceprezydent, że Brisson wybrany, oklaski odezwały się na lewicy i skrajnej prawicy, gdzie siedzą socjaliści, którzy wołali: „Niech żyje socjalna rewolucja!“ Brisson nie był obecny w sali.

Biuro Reutersa donosi z Yokohamy:

W bitwie pod Feng-huang straty japońskie wynoszą 12 zabitych, 63 rannych; 139 Chińczyków padło na polu bitwy, 16 dostało się w niewolę japońską. O generale Osako nie ma żadnych wiadomości, gdyż komunikacja jest przerwana.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 20 grudnia. Wiele dzienników, a między nimi i poważniejsze, donoszą, iż dr. Wekerle wręczy Najj. Panu na dzisiejszej audyencji podanie o dymisyę całego gabinetu.

Doniesienia z Budapesztu wskazują na prezydenta węgierskiej Izby posłów, deput. Banffy'ego, jako na przypuszczalnego następcę dra Wekerlego w urzędzie prezesa gabinetu.

Wiedeń, 10 grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych toczyła się dyskusja nad ustawą o spoczynku niedzielnym.

Dep. Adamek (*contra*) zaznacza, że spoczynek niedzielny jest najlepszym środkiem zapobieżenia moralnemu i fizycznemu upadkowi robotników. Mowca poleca przekazanie tej sprawy ustawodawstwu krajowemu, a zarazem oświadcza się za zupełnym spoczynkiem urzędników państwowych, ograniczeniem służby przy pocztach, telegrafach i kolejach, za zakazem pracy dzieci i kobiet w niedzielę, oraz za rozszerzeniem ustawy na urzędników prywatnych i wojsko. Mowca zgadza się na przejście do dyskusyi szczegółowej, stawiając zarazem wniosek, aby Sejm był uprawniony do rozszerzenia wypoczynku niedzielnego.

Deput. Treuinfels (*pro*) wita ustawę, mimo pewnych braków z radością. Świecenie niedzieli ma dla Państwa ze względu na kwestję religijności pierwszorzędne znaczenie. Mowca zastanawia się następnie nad wypoczynkiem niedzielnym urzędników, którzy muszą mieć możliwość wzięcia udziału przedpołudniem w nabożeństwie.

Wiedeń, 20 grudnia. Izba deputowanych postanowiła wczoraj przejść do rozprawy szczegółowej nad ustawą o odpoczynku niedzielnym. W toku rozprawy zaznaczył P. Minister handlu, że zajmując się tak żmudnymi pracami, jak prace około ustaw socjalno-politycznych, pragnie Rząd tem samem złożyć dowód, jak bardzo na sercu leży mu na sereu życzenie, iżby Państwo mogło o ile możności wyprzedzić inne państwa europejskie na polu reform socjalno-politycznych. P. Minister wzywa Izbę, ażeby użyczyła Rządowi poparcia swego w tych usiłowaniach, i trzymając się zdala od sporów politycznych, umożliwiła reformy, których przeprowadzenie w przeciwnym razie byłoby niemożliwem. P. Minister zakończył słowy: Państwo potrzebuje nie tylko spokoju na zewnątrz, który nam zapewnia mądra polityka od lat 30; potrzebuje ono także spokoju wewnętrznego, a warunkiem jego jest normalny rozwój stosunków, spokój społeczny, w którym leży część ludzkiego szczęścia. (Żywe oklaski; posłowie składają P. Ministrowi gratulacje).

Dep. ks. Weber, wskazując na Włochy, wystąpił z namyślnym atakiem na Crispiego i z aluzjami do sprawy Banca Romana. Wystąpienie to dało powód do burzliwej sceny.

Prezydent Izby musiał kilkakrotnie zwracać uwagę mowcy, że krytyka zagranicznych mężów stanu jest niedopuszczalną — i kilkakrotnie przyzywał ks. Webera do rzeczy, a w końcu, gdy mowca zaatakował także ks. Bismarka i hr. Andrassygo jako twórców trójpřzymierza, które teraz strachem opanowane, tylko w Bogu może mieć nadzieję — odebrał mowcy głos.

Dep. Weber odwołał się do Izby, która jednak zaakceptowała odebranie głosu.

W rozprawie szczegółowej przyjęła Izba dwa pierwsze artykuły ustawy.

Na wieczornem posiedzeniu w dalszym ciągu rozprawy szczegółowej nad ustawą o odpoczynku niedzielnym, przy artykule 3 (traktującym o wyjątkach co do wypoczynku niedzielnego) wskazał dep. Mengar na doświadczenie, zrobione w Niemczech, że całodzienna przerwa w pracy, uniemożliwia całkowicie prowadzenie pewnych przedsięwzięć; trzeba, jak to ma miejsce w Anglii, starać się o to, ażeby robotnikom dana była sposobność rozumnego użytkowania niedzieli.

Dep. Noske wnosi, ażeby niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia wyłączyć z pod postanowień o odpoczynku niedzielnym przemysłowców.

Izba przyjęła art. 3 według stylizacyi komisji, ze zmianą zaproponowaną przez Noskego. Artykuł 4 przyjęto z dodatkiem dep. Rotha, ażeby doniesienia o naruszeniu odpoczynku, wolne były od stempla. Przyjęto następnie artykuł 5, oraz po dłuższej rozprawie artykuł 6.

Dep. dr. Byk uzasadniał następnie proponowany przez siebie artykuł 7, według którego władzom krajowym byłoby pozostawione prawo pozwalania na pracę niedzielną tym żydowskim robotnikom, którzy udowodnią, iż święcą sobotę. Na wypadek odrzucenia tego wniosku postawił go dr. Byk ponownie z ograniczeniem na Galicyę i Bukowinę.

P. Minister handlu hr. Wurmbbrand oświadcza, że gdyby wniosek dr. Byka został przyjęty to Rząd jednak musi uważać ustawę jako obowiązującą, a przepis wyjątkowy jako odnoszący się tylko do Galicyi i do Bukowiny i to tylko w tym razie, jeśli tak właściciele zakładów przemysłowych, jak również wszyscy zatrudnieni robotnicy są izraelitami.

Izba w głosowaniu przyjęła wniosek dep. Adameka, ażeby rozstrzygnięcie pozostawić ustawodawstwu krajowemu, przyjęła również ewentualny (drugi) wniosek dr. Byka znaczną większością.

Koniec posiedzenia o godz. 12 min. 20.

Wiedeń, 20 grudnia. Pan Minister skarbu dr. Plener przyjął wczoraj deputację związku austriackich fabrykantów napojów spirytusowych, likieru i octu która wręczyła Panu Ministrowi memoriał w sprawie przysięgi monopolu spirytusowego. P. Minister, który przyjął deputację w sposób jak najbardziej przychylny, okazał, że jest jak najbardziej pouniformowany o treści życzeń związku i oświadczył przy końcu audyencji, która trwała całą godzinę, iż ze względu na wielką doniosłość ekonomiczną tej sprawy widzi się spowodowanym jeszcze przed wnieśieniem do parlamentu odnosnego projektu ustawy, zwołać wielką ankietę, złożoną z ekspertów i przedstawicieli kół w sprawie tej interesowanych.

Wiedeń, 20 grudnia. *Fremdenblatt* donosi, że Rada zawiadowcza Towarzystwa kolei państwowych upoważniła swego prezydenta Taussiga, aby poczynił przygotowania i zarządzenia potrzebne do przeprowadzenia ewentualnej konwersyi pięcio-procentowych priorytetów Towarzystwa. Rada zastrzegła sobie na później decyzję co do terminu konwersyi oraz co do merytorycznych warunków tej operacyi.

Budapeszt, 20 grudnia. Ministrowie dr. Wekerle i Lukacs wyjechali wczoraj wieczorem do Wiednia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 grudnia 1894 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 104.—, Węgierskie akcje kredytowe 490 50, Akcje anglo-austriackie 180.—, Akcje banku Union 312 25, Akcje kolei Karola Ludwika 217 05, Akcje kolei Północnej 348 50, Akcje kolei Południowej 106 25, Losy tureckie 71 10, Akcje kolei państwowej 393 50, Akcje kolei Lwowsko-Ożerniowieckiej 292 50, Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej 96 75, Wiedeńskie losy komunalne 173 50, Akcje tytoniowe 232.—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 96 25, Akcje kolei Elbetal 274.—, Akcje banku dla krajów koronnych 379.—, 4-prc. węgierska renta złota 124 20, Akcje banku związkowego 151 10, Rubel papierowy 1 34 25, Węgierska renta papierowa 98 20, Usposobienie silne

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1 maja 1894 r. według czasu środkowo-europejskiego.

Do Lwowa przychodzi:	Pociągi pociągowe		Pociągi osobowe		Z Lwowa odchodzi:	Pociągi pociągowe		Pociągi osobowe	
	2-32	5-25	9-00	6-10		2-24	10-10	4-50	10-35
Z Krakowa, (Berlina, Wrocławia Wiednia)	—	5-25	9-00	6-10	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	2-24	10-10	4-50	10-35
Z Warszawy	—	5-25	9-00	6-10	Do Warszawy	—	10-10	4-50	6-55
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/2 do włączenia 31/2)	—	—	9-00	—	Do Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tar- nów lub Rzeszów	—	10-10	—	6-55
Z Muszyny - Krynicy i Chabówki p. Tarnów	—	—	—	9-00	Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/2 do włączenia 31/2)	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od 25/2 do włączenia 15/2)	—	5-25	—	—	Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów	—	—	4-50	—
Z Muszyny - Krynicy p. Stryj	—	—	8-34	12-10	Do Muszyny - Krynicy przez Stryj	—	—	7-10	—
Z Nadbrzezia i Tarno- brzeża	—	—	—	6-10	Do Nadbrzezia i Tar- nobrege	—	10-10	4-50	—
Z Podwołoczysk i Bro- dów (na dw. główny)	2-12	9-29	9-10	5-45	Do Podwołoczysk i Bro- dów (z dw. głównego)	6-08	2-44	9-40	10-20
Z Podwołoczysk i Bro- dów (na dw. Podzam.)	1-58	9-13	8-45	5-19	Do Podwołoczysk i Bro- dów (z dw. Podzam.)	6-22	2-55	10-04	10-47
Z Sniawy	9-40	—	7-37	12-27	Do Sniawy	6-15	—	10-15	2-55
Z Kimpolungy	9-40	—	7-37	—	Do Czortkowa przez Ha- licz	—	—	—	2-55
Z Radowie	9-40	—	7-37	—	Do Husiatyna przez Ha- licz	6-15	—	—	10-30
Z Berhometu n. S. i Czudyna	9-40	—	—	—	Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10-15	10-30
Z Nowosielicy	9-40	—	—	—	Do Nowosielicy	6-15	—	—	—
Z Słobody rungurskiej kopalni	9-40	—	—	—	Do Berhomethu n. S. i Czudyna	6-15	—	—	—
Z Husiatyna przez Ha- licz	9-40	—	7-37	—	Do Radowie	6-15	—	10-15	10-30
Z Czortkowa przez Ha- licz	—	—	—	12-27	Do Kimpolungy	6-15	—	—	—
Z Belzeca Sokala, Jaros.	—	—	—	4-45	Do Sokala	—	—	9-20	8-45
Z Sokala	—	—	7-48	4-45	Do Belzeca Sokala Jarosł.	—	—	9-16	—
Z Ławocznego (Pesztu Miszkolca, Szerencsa, Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	8-34	12-10	Do Borysławia p. Stryj	—	—	5-40	9-50
Z Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Bory- sławia przez Stryj	—	—	—	—	Do Ławocznego (Mun- kasca, Szerencsa, Mi- szkolca, Pesztu i Chy- rowa przez Stryj)	—	—	9-40	7-10
Z Skolego i Stryja	—	—	8-02	—	Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	9-50	7-10
	—	—	8-47	—	Do Skolego Hrebenowa i Chyrowa przez Stryj	—	—	9-50	—
	—	—	—	—	Do Stryja i Skolego	—	—	3-05	—

U W A G A.

Godziny drukowane grubemi czerwonkami ozna-
czają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny
5 min. 59 rano.

Czas średnio-europejski różni się od czasu
lwowskiego o 36 min.; 12:00 czas środkowo-europej-
ski = 12:36 czas lwowski.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei
państwowych we Wiedniu (I. Johannesgasse 29), ja-
koteż w biurze informacyjnym c. k. austriackich
kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego
Maja 1. 3 Hotel Imperial) sprzedaż biletów strofo-
wych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów
do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formie kie-
szonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i
przewozowych.

Nadesłane.

Dentysta 1166
dr. S. Reinhold

mieszka obecnie przy ulicy Sykstuskiej l. 21.

Specyalista chorób uszu, nosa i gardła

dr. J. Reinhold

mieszka obecnie przy ul. Sykstuskiej l. 21.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednozo-
nego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych,
przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest

otwarta codziennie od godziny 10 rano do
godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby ko-
sztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie
30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie o-
twarte codziennie (z wyjątkiem poniedział-
ków) od 9 rano do 3 popołudniu (w nie-
dziele i święta od godziny 10 do 1). Biblio-
teka muzealna otwarta codziennie od godzi-
ny 11 do 3, w niedziele i święta od godzi-
ny 10 do 1. Wstęp w dni powszednie 20
ct., w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy im. Ossoliń-
skich.** Biblioteka otwarta codziennie od go-
dziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt
uroczystych. Gabinet monet i medali pol-
skich otwarty jest dla zwiedzających co-
dziennie w godzinach urzędowych, a nadto
we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5
po południu.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich**
przy ulicy Teatralnej l. 18, otwarte dla pu-
bliczności w święta i niedziele od godziny
10 do 11 przed południem, we środy i so-
boty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

— **Muzeum imienia Lubomirskich**
otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1
z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we
wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po
południu.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d 20 grudnia 1894.		płaca żądają	
1. Akcje na sztuki.		zł.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	215 50	218 50	—
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	240	293	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	440	450	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.		zł.	ct.
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	101 10	101 80	—
5 pr. w. a.	—	—	—
wylosowane z 10 pr. premią	110	110 70	—
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	100	100 70	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100 20	100 90	—
4 1/2 pr. w. a. los. w 57 l.	96 50	97 20	—
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. w. a.	—	—	—
1. emis.	98	98 70	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	—	—	—
los w 41 1/2 lat	97 40	98 10	—
4 pr. w. a. los. w 52 l.	96 90	97 60	—
4 1/2 pr. w. a. los. w 56 l.	—	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.		zł.	ct.
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B.	—	—	—
w likw. 6 r. w. a. los. w 15 lat	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.		zł.	ct.
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	—	—	—
Gal. fundusz propin. 4 pr. w. a.	96 80	97 50	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101 70	—	—
Komunalne Banku kraj. 5 1/2 II. em.	102	—	—
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	105 50	—	—
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	100	100 70	—
4 1/2 pr. w. a.	96	96 70	—
4 1/2 pr. w. a.	96 20	96 90	—
Woj. miasta Krakowa	27	29	—
Stanisławowa	45	49	—
5. Monety.		zł.	ct.
Dukat cesarski	5 84	5 94	—
Napoleondor	9 85	9 95	—
Półimperyal	10 10	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1 32	1 35	—
papierowy	1 38 1/2	1 35	—
100 marek niemieckich	60 60	61 30	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 grudnia 1894.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.		zł.	ct.
maj-listopad	100	100 20	—
lut-y-sierpień	9	95 100 15	—
Jednolity dług państwa w srebrze		zł.	ct.
styczeń-lipiec	100 05	100 25	—
kwiecień-październik	100	100 20	—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	149 75	150 75	—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	153 25	154 25	—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	162 75	163 75	—
" " 1864 po 100 zł.	195 75	196 75	—
" " 1864 po 50 zł.	195 75	196 75	—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—	—
Listy zast. domen. państw. po 120	161 50	162 50	—
zł. pr.	124 2	124 40	—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	99 80	99 90	—
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	—	—	—
2. Obligacje. ind. 5 pr. (za zł. m. k.)		zł.	ct.
Bukowiny	—	—	—
Galicyi	—	—	—
Niższej Austrii	109 75	—	—
Siedmiogrodu	—	—	—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	97 25	98 25	—
3. Akcje.		zł.	ct.
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	179 75	180 25	—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	395 80	396 30	—
Niższej aust. tow. eskont. po 500 zł.	780	790	—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—	—
Gal. banku d. han. i prz. a. z 200 wpl. 40 pr.	—	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a. 200 zł.	—	—	—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	278 25	278 75	—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1043	1047	—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—	—	—
Austr. Tow. żegl. par. dup. po 500 zł. mk.	516	517	—
Kol. Cezar. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	—

Północna kolej po 1000 zł. m. k.		3480	3490
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—	—	—
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	291 80	292	—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. a. w.	—	—	—
Polud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	205 50	206 50	—
l. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	206	207	—

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr.	—	—
w złocie w 50 l.	124 25	125 25
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr.	—	—
a. w. w 50 l.	98 60	99 40
" " " " 3 pr. 1889	117 50	118 25
Gal. zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—	—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—	—
" " " " w 36 l. 6 pr.	—	—
" " " " w 41 l. 1 pr.	98 25	98 75
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 1/2 l.	100	100 50
Oblig. komunalne Banku krajowego	—	—
5 pr. w. a. I. emisji	102 50	103 50
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101 50	102 50
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	—	—
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l.	100	100 80
wyl. po 5 pr.	100 60	101 40
" " wyl. 4 1/2 pr.	96	96 90
po 4 pr.	—	—

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—	—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex.)	—	—
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—	—
Kol. północna po 100 zł. em. 1886 4 1/2	100	101
po 100 zł. " 1877	101	101 50
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881	—	—
po 300 zł. 4 1/2 pr.	—	—
detto (Jarosław-Sokal)	—	—

Kol. Gal. Lwów-Czer.-Jas. emisja a 300		płaca żądają	
zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884		zł.	ct.
z r. 1884	91 75	92 75	—
z r. 1884	98 40	99 40	—
z r. 1886	—	—	—
z r. 1872	—	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w r.	107 65	108 65	—
Węg. regulacya Clay po 100 zł. 4 pr.	142 75	143 25	—

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	200	200 25
Clarego po 40 zł. m. k.	57 75	58 50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	147	149
Keglewicza po 10 zł. m. k.	—	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	27 75	28
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	25 75	26 75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	61	62
Palfiego po 40 zł. m. k.	58	59
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17 75	18 25
węg. po 5 zł.	11 50	12
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa	—	—
po 10 zł. a. w.	—	—
Salma po 40 zł. m. k.	70 70	71 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	72	73
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	46	48
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	143	145
po 50 zł. a. w.	74	—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—	—
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	—	—

7. Wekule (za 3 miesiące).

Augsburg na 100 w. p. n.	—	—
Berlin na 100 marek w. p. n.	—	—
Frankfurt na 100 marek w. p. n.	—	—
Hamburg na 100 marek w. p. n.	—	—
Londyn na 10 ft. zł.	124 30	124 65
Paryż na 100 fr.	49 40	49 47 5

Kurs złota.

Dukat cesarski mon.	5 90	5 92
pełnej wagi	5 87	5 89
Korona	—	—
20-frankówka	9 88 5	9 89 5
Rosyjski półimperyal	—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 6560 (8395 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku podaje
do wiadomości, że w celu ściągnięcia kwoty
150 zł. aw. z pn. na rzecz Chaji Lieber-
mann odbędzie się 20 grudnia 1894 i 17
stycznia 1895 zawsze o godz. 10 rano, w
biurze nr. 25 egzekucyjna publiczna sprze-
dż sumy 1000 zł. mk. zainstalowanej w
stanie bierny i realności pod lk. 35 w Sa-
noku jak karta C. lp. 25 wbl. 260 ks. gr.
gm. Sanok. Ryfki, Jakóba i Beili Graeberów
własnego, i w stanie biernym realności w
Sanoku położonej, jak karta C. lp. 12 wyk.
hip. l. 490 ks. gr. tej gminy, Reizli, Estery,
Chaji i Laji Gelehrter własnego na rzecz
egzekutki Freidy Gelehrter.
Cena wywołania 1050 zł. aw.
Wadyum 55 zł.
Blizsze warunki można przejrzeć w
registraturze sądowej.
Dla wierzycieli hipotecznych którzyby
po wystawieniu wyciągu hipotecznego tj. po
dniu 16 lipca 189

L. 10997 (8381 3—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 11 stycznia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 lutego 1895 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 248 według wyk. hip. 90 ks. gr. Kamionki Leiby Katza własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 14 rat po 6 zł. 50 ct. i 61 zł. 14 ct. z pn.

Cena wywołania 165 zł.
Wadyum 16 zł. 50 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli i tych wierzycieli hipotecznych, którzyby uzyskali hipotekę na powyższej realności po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego ustanawia się kuratorem adw. dr. Ehrlicha w Skalaćie.

C. k. Sąd powiatowy.
Skalać, dnia 21 września 1894.

L. 13858 (8375 3—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Israhela Salomona Selingera do Karoliny z Schmidów Fickowej i spól. w kwocie 300 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 10 stycznia 1895 i dnia 7 lutego 1895 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja 5/7 części realności pod lwh. 105 w Chrzanowie położonej dłużników własnej.

Cena wywołania 524 zł.
Wadyum 53 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze tutejszego sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucją adw. dr. Gazyńskiego.

Chrzanów, dnia 6 listopada 1894.

L. 9437 (8344 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Dona Harscha Wallacha w kwocie 30 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 17 stycznia 1895 i dnia 21 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 502 w Husiatynie położonej wyk. hip. l. 356 księgi gr. gm. kat. Husiatyn objętej a Efreima Liebster a własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 490 zł. 60 ct. w. a. Realność ta przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Wadyum wynosi 49 zł. 06 ct. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Konstanty Rudnicki w Husiatynie.

Husiatyn, 7 listopada 1894

L. 11011 (8235 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 200 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Wysokiego Skarbu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości whl. 296 gminy Przysłop-Majdan objętej, dłużnika Harasyma Mielnika własnej na dniu 23 stycznia 1895 i 25 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum wynosi 18 zł. 30 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej. Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki z Kałusza.

Kałusz, 5 września 1894.

L. 7008 (8266 3—3)
Dnia 23 stycznia i 26 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacja realności według wyk. hip. l. 495 ks. gr. gminy Mikołajów dłużnika Michała Lewickiego własnej celem zaspokojenia resztującej wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 93 zł. 41 ct. wa. z 5% odsetkami od dnia 12 maja 1893 bieżącemi.
Cena wywołania 306 zł.
Wadyum 30 zł.
Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej takowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. Józefa Palidowicza z Mikołajowa.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 20 października 1894.

L. 9488 (8265 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 28 zł. 86 ct. odbędzie się na rzecz Jakóba Sattlera w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż połowy posiadłości wyk. hip. l. 206 gm. Kalwaria objętej, dłużniczej masy Antoniny Lisowskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 21 stycznia i 21 lutego 1895 każdym razem o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony notaryusz Jaworski.

Cena szacunkowa 35 zł.
Wadyum wynosi 3 zł. 50 ct.
Kalwaria, 24 listopada 1894.

L. 10921 (8283 3—3)
Dnia 23 stycznia 1895 i dnia 27 lutego 1895 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 360 ks. gr. gm. Przyborów objętej Ignacego Styry i spadkobierców sp. Lucy Styrynowej własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 61 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 250 zł.
Wadyum 25 zł.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Parvi w Brzesku.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 10 listopada 1894.

L. 13212 (8105 3—3)
W dniach 25 stycznia i 25 lutego 1895 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacja realności lwh. 188, 287 i 289 gm. Zurawiczki objętych na zaspokojenie pretensyi gal. zakładu kred. ziemskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 550 zł.
Cena wywołania realności pierwszej 605 zł., drugiej 360 zł., trzeciej 715 zł.
Wadyum wynosi kwoty 61 zł. 36 zł. 72 zł.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny wywołania sprzedana.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli i tych, którym uchwała licytacyjna nie została w czas doręczoną ustanowiono adw. dr. Jahla, ze substytucją adw. dr. Segala obu z Jarosławia.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzyć można w tus. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Jarosław, 20 października 1894.

L. 13166 (8098 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 137 zł. 80 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Natana Farba w tut. sądzie sprzedaż 20/80 części posiadł. whl. 1465 i 1/3 części posiadł. whl. 1485 gm. Kałusz objętej, dłużniczej masy spadk. Dawida Leiby Buchsbauma własnej, na dniu 21 stycznia 1895 i 21 lutego 1895 każdym razem o gd. 10 rano.
Wadyum wynosi 70 zł. 30 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Stanecki z Kałusza.
Kałusz, 16 listopada 1894.

L. 11142 (7732 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 56 zł. 47 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Banku włośc. w likw. w tut. sądzie sprzedaż posiadł. whl. 167 gm. Kopanka, dłużnika Jakóba Liebersbach własnej, na dniu 28 stycznia 1895 i 28 lutego 1895 każdym razem o godz. 10 rano.
Wadyum 20 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i warunki można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych adw. dr. Wittlin z Kałusza.
Kałusz, dnia 16 października 1894.

L. 13662 (8111 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż Leiby Helmana własnych 3/4 części realności whl. 228 ks. gr. gm. Stojanów objętej na zaspokojenie zaległych u Leiby Helmana opłat propinacyjnych w ilości 12 rat po 7 zł. 50 ct. z pn. dnia 25 stycznia i dnia 25 lutego 1895 każdym razem o gd. 10 rano, a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 450 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 45 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli nieznanym i dla tych, którymby rezełucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 1 sierpnia 1894 prawo zastawu uzyskali, ustanowiono kuratorem Zdzisława Wigękowskiego ek. notaryusza z Radziechowa i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, dnia 30 września 1894.

L. 14307 (8035 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia

sumy 716 zł. 52 ct. 8 pr. odsetek od 17 czerwca 1893 bieżących i kosztów 10 zł. 3 ct. na rzecz gr. kat. cerkwi Bożego Narodzenia w Tarnopolu odbędzie się dnia 30 stycznia 1895 i 27 lutego 1895 o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 7 tegoż sądu obwodowego przymusowa sprzedaż realności dłużników Peisacha Herzoga, Scheindli Ochs znm. Schwerdfinger i Eliasza Ochsa własnych w Tarnopolu pod lk. 706b, 706c, 706d, 706e, położonych, objętych wyk. hip. ks. gr. gminy miasta Tarnopol 566, 567, 568 i 569 w drodze jawnego przetargu.

Cena wywołania poniżej której realności te na pierwszym terminie sprzedane nie będą wynosi 8586 zł. 63 1/2 ct.

Poręczne 860 zł.
Bliższe warunki przejrzyć można w registraturze sądu.

Kuratorem nieznanym i późniejszych wierzycieli jest adwokat dr. Kwiatkowski w Tarnopolu.

Tarnopol, 27 października 1894.

L. 38351 (8058 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że celem rozwiązania wspólnej własności realności lwh. 22 w Nowej wsi narodowej odbędzie się w tym sądzie dnia 5 lutego 1895 i dnia 26 marca 1895 każdym razem o godz. 10 rano w biurze nr. 29 egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 22 ks. gr. gm. kat. Nowa wieś narodowa objętej, Ksawery z Wójcików Miarczyńskiego w 84/216, Franciszka Miarczyńskiego w 36/216, Hermana Fritscha w 48/216, Maryi Wójcikówny w 8/216, Zofii Wójcikówny w 8/216, Ryszarda Wójcika w 8/216, Jana Wójcika w 8/216, Kazimiry Wójcikówny w 8/216 i Heleny Wójcikówny w 8/216 częściach własnością będącej.

Cena wywołania 3168 zł. a. w.
Wadyum 316 zł. w. a.
Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzyć można w registraturze tego sądu.
Kraków, 15 października 1894.

L. 14732 (7830 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 82 w Załanowie według wyk. hip. nr. 372 tejże gminy dłużnika Michała Francyszyna własnej, na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Karpfena w kwocie 18 zł. 67 ct. dnia 7 lutego 1895 i dnia 14 marca 1895 o godz. 10 rano na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 192 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 19 zł. 20 ct.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem nieznanym wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz.

Rohatyn, 18 listopada 1894.

L. 27576 (8024 3—3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Pinkasa Kranzlera w kwocie 600 zł. z pn. w dniu 11 lutego 1895 i 12 marca 1895 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności lk. 218 dziel. VIII. w Krakowie, lit. A. oznaczonej, wedle lwh. 1609 na imię Maryi Siódmak zapisanej.
Cena wywołania wynosi 4400 zł.
Wadyum 440 zł.
Warunki licytacyjne przejrzyć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Józef Gleitzmann, zastępca dr. adw. Jakób Deiches.

Kraków, 9 listopada 1894.

L. 9992 (8236 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie 9 rat po 24 zł. i 1 raty 24 zł. 44 ct. odbędzie się w tut. sądzie d. 21 stycznia 1895 i 22 lutego 1895 zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż realności whl. 76 w Wierzechowcach nieobjętej masy spadkowej Wawrzyńca Pitury własnej.
Cena wywołania wynosi 260 zł. w. a.
Wadyum 26 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania, przejrzyć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 5 października 1894.

L. 8915 (8231 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Przemyśle podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Heschla Schussheima i Harscha Horna przeciw Oleksie Chudzio i nieobjętej masie spadkowej Maryi z Juhanów Wasylów o zapłacenie kwoty 360 zł. a w. z pn. odbędzie się dnia 21 stycznia 1895 i dnia 22 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 9 przymusowa sprzedaż realności lwh. 269 w Walawie do nieobjętej masy

spadkowej sp. Mkry z Juhanów Wasylów należącej i 33/60 części realności lwh. 17 w Walawie do Oleksy Chudzio należącej.

Cenę wywołania realności lwh. 269 stanowi kwota 262 zł. zaś 33/60 części realności lwh. 17 kwota 209 zł.

Wadyum zaś 10 pr. tejże.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwokata Skalę w Przemyśle z substytucją adw. dr. Goldfarba.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 września 1894.

L. 19590 (8303 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia na rzecz Banku krajowego sum 435 zł. 67 ct., 435 zł. 50 ct., 435 zł. 32 ct., 435 zł. 13 ct., 434 zł. 94 ct. i 11950 zł. 22 ct. z pn. odbędzie się dnia 24 stycznia 1895 i 21 lutego 1895 każdym razem o godzinie 9 przed południem, w biurze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 2147 w Tarnopolu wraz z przynależnościami do masy leżącej Klemensa Zywickiego należącej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie wynosi 28000 zł.

Wadyum 2800 zł.
Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół opisaną przynależności można przejrzeć w registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych został ustanowiony kuratorem adw. dr. Blaustein ze substytucją adw. dr. Horowitza.

Tarnopol, 1 grudnia 1894.

L. 6999 (8158 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Nissena Kalmisa w kwocie 200 zł. z przynależnościami odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 3 w dniach 22 stycznia 1895 i 22 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż połowy rdalności w Narajowie wedle whl. 730 tejże gminy Izaka Wachsa własność stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 825 zł., niżej której na powyższych terminach sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowione na kwotę 82 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacji uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 14 września 1894 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego, hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza, lub późniejsza w tej sprawie zapasć mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie adw. dr. Schüssla ze substytucją p. adw. dr. Czajkowskiego, jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, 15 września 1894.

L. 8277 (8269 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Dyrekeyi dóbr w Zywcu pko Jakóbowi Zoniowi pto 16 zł. 70 ct. z pn. rozpisana została egzekucyjna sprzedaż dłużnika Jakóba Zonia własnej 1/4 części realności lwh. 144 ks. gr. gminy kat. Tresna objętej na dzień 23 stycznia 1895 i na dzień 27 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum 1 zł. 82 ct.
Cena szacunkowa i wywołania 18 zł. 18 ct. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bugdani.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Zywiec 2 października 1894.

Zl. 9142 (8335 3—3)
Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird kundgemacht: Es ist über Ansuchen des Adolf Körbel die exekutive Versteigerung der der Concursmassa der Auguste Lawischka gehörigen auf 21075 fl. geschätzten Realitäten NC. u. GE Z. 68 und 69 der Cat. Gemeinde Biala bewilligt und sind hiezu zwei Feilbiethungsterminen auf den 21 Jänner und auf den 18 Februar 1895 10 Uhr Vormittags mit dem Anhang angeordnet worden, dass diese Realitäten bei der ersten Feilbietung nur um oder über den Schätzungswerth, bei der zweiten aber auch unter demselben hintangegeben wird.

Die Lizitationsbedingungen wornach ein jeder Lizitant 10 Proc. Vadium erlegen hat, sowie das Schätzungsprotokoll und der Grundbuchsextrakt können in der hierg. Registratur eingesehen werden.

Biala, 26 November 1894.

L. 13891 (8313 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Dobromilu położonej wedle wyk. hip. 232 teje gminy dłużników Józefa Tabinowskiego względnie jej masy spadkowej własnej, na zaspokojenie pretensyi Leiby Wilfa w kwocie 100 zł. aw. z pn. dnia 28 stycznia 1895 i dnia 11 marca 1895 zawsze o g. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takiej.

Wadium wynosi 50 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 16 października 1894 do tabuli weszli kuratorem p. dr. Biedzewskiego adw. w Dobromilu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

Dobromil, 2 listopada 1894.

L. 9588 (8411 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 21 stycznia 1895 i dnia 25 lutego 1895 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż 1/3 części realności lwh. 102, ks. gr. gm. Olesno objętej, Franciszka Golemy własnej, na rzecz Jakóba Fertiga celem zaspokojenia sumy 7 zł. 40 ct. w. a. Cena wywołania 250 zł. 38 ct. wa.

Wadium 25 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adwokat dr. Szancer w Dąbrowie.

Dąbrowa, dn. 25 października 1894.

L. 10832 (8412 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 21 stycznia 1895 i dnia 21 lutego 1895 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż 1/4 i 2/48 części realności lwh. 50 ks. gr. gm. Lubasz objętej Tomasza Dudy własnych, na rzecz Pesli Brand celem zaspokojenia sumy 9 zł. 50 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 342 zł. 72 ct.

Wadium 34 zł. 27 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 3 grudnia 1894.

L. 13054 (8408 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w jednym terminie mianowicie dnia 25 stycznia 1895 także poniżej ceny wywołania relicytacja realności wedle whl. 170 w Jezierzanach położonej nieobjętej masy spadkowej sp. Onufrego Fedorowicza własnej na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. w likwidacji we Lwowie pto 12 rat po 11 zł. 45 ct. z pn.

Cena wywołania 750 zł.

Wadium 75 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Komierina z substytucją adwokata dr. Dorundiaka.

Borszczów, d. 30 października 1894.

L. 7051 (8377 1—3)

W dniach 24 stycznia i 1 marca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności Dmytra Bogacza własnej pod lk. 122 w Chotyńcu położonej, wykazem hip. l. 49 księgi gruntowej gminy Chotyńiec objętej, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie pretensyi banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia“ w Pradze w kwocie 224 zł. 6 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 737 zł. 30 ct.

Wadium 73 zł. 73 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Ludwika D-llera z Krakowa.

Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kraków, 8 listopada 1893.

L. 6788 (8343 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzycieli Fedia Kłapków vel Kłopotinka w kwocie 5 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 24 stycznia 1895 i dnia 21 lutego 1895 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż całej realności wyk. hip. l. 822 i 2/3 części ciała hipotecznego wyk.

hip. l. 942 ks. gr. gminy Czarnokońce wielkie objętych dłużnika Hnata Soroki syna Semka własnych, które przy pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową, zaś przy drugim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Zakład wynosi 24 zł. 50 ct. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Henryk Nathansohn.

Husiatyn, 16 września 1894.

L. 7175 (8246 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wojnicz podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego (w likwidacji) w Zakliczynie przeciw Michałowi Kumórkiowi o zapłacenie reszty kwoty 21 zł. 24 ct. a. w. z pn. rozpisana zostaje w tutejszym sądzie sprzedaż realności lwh. 37 ks. gr. gm. kat. Dzierżaniny objętej Michałką Kumórka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 24 stycznia i 25 lutego 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Michał Zieja w Wojniczu.

Wadium wynosi 130 zł.

Wojnicz, 31 listopada 1894.

L. 6656 (8212 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzycieli Majera Kurza wynoszącą 2000 zł. w. a. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację jednej czwartej części realności pod lk. 175 i 176 położonej, objętej wyk. hip. l. 207 i 208 w księdze gruntowej gminy kat. Dębica wedle karty własności do dłużników tj. spadkobierców Aschera Goldberga w 1/4 części należących w sądzie tutejszym w biurze nr. 2 w dwóch terminach a mianowicie dnia 24 stycznia i dnia 28 lutego 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem

Cena wywołania 353 zł. 73 ct. i 435 zł. 92 ct.

Wadium 36 zł. i 44 zł. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Aleksandra Wiślockiego z zastępstwem Leopolda Hetpera.

Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Dębica, 28 września 1894.

L. 5483 (8166 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu zawiadamia, iż celem zaspokojenia reszty z sumy 500 zł. z pn. przeprowadzi na rzecz galicyjskiego Zakładu kredyt ziemskiego w likwidacji we Lwowie w tut. sądzie sprzedaż posiadłości 55 gm. lwh. katastralnej Lipnica murowana objętej, dłużnika Ignacego Czyżewskiego własnej, dnia 24 stycznia i 7 marca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony notaryusz Aleksander Runge w Wiśniczu.

Wadium wynosi 150 zł.

Cena szacunkowa 1500 zł.

Wiśnicz, 28 listopada 1894.

L. 6798 (8121 1—3)

Odbędzie się o godzinie 10 rano, dnia 24 stycznia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 lutego 1895 nawet poniżej licytacja realności lk. 45 księgi Kobyłwłoki a to nieobjętej masy po Annie Czech zam. Dysiewicz tudzież nieletnich Maryi, Stefana, Petra i Semka Czech własnej na rzecz Michała Koczura w Kobyłwłokach pto 80 zł. z przynależnościami.

Cena wywołania 1383 zł.

Wadium 140 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Widawskiego w Budzanowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, 26 lipca 1894.

L. 16601 (8319 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż Dmytra Kuryłów własnej połowy realności whl. 516 ks. gr. gm. Chotajów objętej na zaspokojenie pretensyi Abrahama Kranca w kwocie 40 zł. 49 ct. dnia 28 stycznia i dnia 1 marca 1895 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 82 zł. 50 ct., na drugim zaś i poniżej takiej.

Wadium wynosi 8 zł. 25 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 10

sierpnia 1894 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. dr. Bernarda Altera adwokata z Radziechowa i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, d. 24 października 1894.

L. 13642 (8177 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym 597 ks. gr. gm. Stojanów objętej Abrahama Uszerowicza własnej na zaspokojenie pretensyi Schmarjeg Imber w kwocie 30 zł. 66 ct. dnia 25 stycznia i dnia 25 lutego 1895 każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 2638 zł., na drugim zaś i poniżej takiej.

Wadium wynosi 263 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 20 sierpnia 1894 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. dr. Bernarda Altera adw. z Radziechowa i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Radziechów, dnia 30 września 1894.

Konkursa.

L. 4973 (8393 2—2)

Magistrat miasta Jasła ogłasza konkurs na posadę weterynarza miejskiego z roczną płacą 400 zł.

Termin do wnoszenia podań oznaczony do 15 stycznia 1895.

Jasło, 13 grudnia 1894.

Burmistrz
Metzger m. p.

L. 1674 (8394 2—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy w Bohorodczanach rozpisuje niniejszem konkurs na opróżnioną posadę lekarza dla okręgu sanitarnego z siedzibą w Bohorodczanach obejmującego 11 gmin z ludnością 22911.

Płaca roczna 500 zł. (1000 koron) zaś ryczałt na koszt podróży służbowych 318 zł. (636 koron) rocznie.

Kompetenci muszą w myśl § 7 ustawy z dnia 2 lutego 1891 Nr. 17 Dz. ust. kraj. prócz dostatecznej fizycznej zdatości udowodnić się mającej świadectwem c. k. lekarza powiatowego lub też świadectwem lekarskiem potwierdzonem przez c. k. lekarza powiatowego, wykazać następujące warunki:

1. Prawo obywatelstwa austriackiego, z przedłożeniem metryki urodzenia;

2. Dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej;

3. Nieskazitelny charakter;

4. Znajomość języków krajowych;

5. Praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim.

Pierwszeństwo mają ci, którzy wykazują się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego, albo egzaminem fizykalnym.

Posada na razie prowizorycznie zostanie nadana na rok jeden.

Podania należyce udokumentowane wnosić należy do Wydziału powiatowego na ręce podpisanego prezesa najdalej do 15 stycznia 1895.

Bohorodczany, 17 grudnia 1894.

Prezes

Józef Szeliński.

L. 4421 (8348 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionej przy c. k. zakładzie kary w Wiśniczu posady dyrektora w VIII. klasie rangi z roczną płacą 1400 zł. dodatkiem aktywnym 240 zł. wolnem pomieszkaniem oraz tytułem deputatu 27 metr. kub. twardego, 14 met. kub. miękkiego drzewa i 23 kgr. świec łojowych z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości całorocznej płacy rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni swe

dokumentami zaopatrzone podania w drodze swej przełożonej władzy najdalej do dnia 10 stycznia 1895 do ek. Nadprokuratury Państwa w Krakowie przesłać.

Kraków, dnia 16 grudnia 1894.

L. 74562 (8347 3—3)

KONKURS

na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Gorzycach w powiecie Tarnobrzegskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. z płacą rocznych 100 zł. ryczałtem kancelaryjnym 20 zł. i wynagrodzeniem 180 zł. za codziennego posłańca pieszego do Nadbrzezia i na powrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 25 grudnia br. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, d. 12 grudnia 1894.

Upadłości.

(8382 3—3)

W myśl uchwały powziętej przez ogół wierzycieli masy rozbirowej firmy N. Barbasch Syn we Lwowie podaje się do publicznej wiadomości, że wierzycielności rzeczowej masy rozbirowej pod następującymi warunkami sprzedane zostaną:

1. Na sprzedaż przeznaczone są wszystkie wierzycielności masy rozbirowej firmy N. Barbasch Syn we Lwowie o ile takowe są objęte księgami handlowymi tejże firmy, znajdującymi się w przechowaniu u zarządcy masy.

Sprzedająca masę rozbirowa nie ręczy atoli wcale ani za należność a tem mniej za ściagłość wierzycielności do sprzedaży przeznaczonych.

2. Sprzedaż nastąpi w drodze ofert pisemnych, które mają być wniesione na ręce zarządcy masy adw. dr. Bernarda Tennera we Lwowie przy ulicy Kościuszki l. 10 do dnia 25 stycznia 1895 do godziny 12-tej w południe.

Później wniesione oferty nie będą przyjęte.

3. Oferenci winni dołączyć do oferty pisemnej ofiarowaną cenę kupna w gotówce gdyż inaczej oferta nie będzie przyjęta.

4. Wydział wierzycieli sprzedającej masy zastrzega sobie prawo odrzucenia wniesionych ofert do dnia 1 lutego 1895 włącznie.

W terminie tym zawiadomieni zostaną oferenci o odrzuceniu ich ofert za równocześnie swrotem złożonej ceny kupna.

5. Nabywca sprzedanych wierzycielności otrzyma po zatwierdzeniu jego oferty, dokument uprawniający go do dysponowania nabytymi wierzycielnościami a na żądanie także księgi handlowe i odnośne środki dowodowe.

6. Spis wierzycielności masalnych przejrzyć można u podpisanego zarządcy masy w godzinach urzędowych.

We Lwowie, d. 17 grudnia 1894.

Zarządca masy rozbirowej firmy N. Barbasch Syn.

Dr. Bernard Tenner.

L. 120 (8398)

Do likwidacji pretensyi Leona Willnera do majątku Mojżesza Morgunowskiego i Markusa Swatlera zgłoszonej, wyznaczam termin na 31 grudnia 1894 o godz. 9 z rana, o czym ogół wierzycieli zawiadamiam.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, 2 grudnia 1894.

Komisarz konkursowy.

L. 11320 (8420 1—3)

Sprostowanie.

W umieszczonej w Gaz Nr. 281, 282 i 283 ogłoszeniu z d. 21 listopada 1894 l. 19744, w sprawie otwarcia konkursu do majątku Wolfa Druckera, Dawida Druckera i Abisza Druckera, zaszła pomyłkę prostuje się niniejszem, mianowicie: że termin do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, a względnie do wyboru nowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanowiony został na dzień 4 lutego 1895 a nie na dzień 4 listopada 1895 jak mylnie wydrukowano w wyżej podanych numerach.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, dnia 15 grudnia 1894.

Kuratele.

L. 8072 (8317 3—3)

Katarzyna Klukowa z Woliny uznana marnotrawną; kuratorem Wojciech Chwiej. Nisko, d. 17 października 1894.

L. 6903 (8374 3—3)

Justyna Nestoryak lat 25 córka po Aleksym Nestoryaku z Brunar wyż. uznana głupkowatą a kuratorem dla niej jest Wasyl Hubiak z Brunar wyż.

Grybów, 26 listopada 1894.

- L. 17192 (8266 3—3)
C. k. Sąd pow. m. d. w Przemyślu u-
znaje Iwana Kisila z Siedlisk marnotrawcą
ustanawiając kuratorem Stefana Maselkę z
Siedlisk.
Przemyśl, dnia 24 czerwca 1894.
C. k. Sąd pow. miej. deleg.
- L. 5277 (8287 3—3)
Karola Matkowskiego z Jacowiec u-
znano za umysłowo chorego i ustanowiono
mu Michała Drobnickiego z Jacowiec kura-
torem.
C. k. Sąd powiatowy.
Nowe Sioło, d. 20 października 1894.
- L. 14194 (8293 2—3)
Elżbieta Nedbał z Tarnobrzegu została
uchwałą sądu obwodowego w Rzeszowie z
29 listopada 1894 l. 9988 uznana za umy-
słowo chorą; kuratorem jej mąż Leon Ne-
dbał ustanowiony.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 5 grudnia 1894.
- L. 12670 (8318 2—3)
Wojciech Zagórski rolnik z Szaflar zo-
stał uznany za marnotrawcę.
Kuratorem dla niego ustanowiono Jana
Homelskiego z Szaflar organistę.
C. k. Sąd powiatowy.
Nowy targ, dnia 8 grudnia 1894.
- L. 10250 (8310 2—3)
Michał Karaniewicz z Połonicznej uznany
głupkowatym; kuratorem jego ustanowiony
Paweł Mielnik z Połonicznej.
Busk, 6 września 1894.
- L. 1677 (8389 1—3)
Hryhor Pyłpów i Ksenia Pyłpów
rolnicy w Rusikowie uznani marnotrawcami,
Kuratorem ustanowiony Hnat Błyszczak
z Rusikowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty 25 lutego 1894.
- L. 11304 (8415 1—3)
Ogłasza się, że Antonina Brda uznana
została za umysłowo chorą i pozostaje pod
kuratelą Jana Brdy z Karaczynowa
C. k. Sąd powiatowy.
Janów, dnia 12 grudnia 1894.

Wyroki prasowe.

- L. 6154 (8421)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych
orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37
u. pr., że treść artykułu umieszczonego w
Nro 24 czasopisma: „Nowy Robotnik” z
dnia 10 grudnia 1894, pod napisem „Spraw-
iedliwość klasowa” w ustępie od słów
„Rozprawa ta” aż do słów „burżuazji i
szlachty” zawiera znamiona występku z
§ 300 uk. i art. pod napisem „w państwie
gdzie Madejski” zawiera znamiona występku
z § 300 uk. zatem usprawiedliwioną jest za-
rządza przez c. k. Prokuratora rządowego
konfiskata tego czasopisma.
Wskutek tej uchwały wzbronione jest
dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a
zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 15 grudnia 1894.

Różne obwieszczenia.

- L. 12659 (8391 3—3)
Sąd Rymanowski zawiadamia, że w
sprawie Towarzystwa zaliczkowego przeciw
Tomaszowi Holizna i innym o zapłatę
150 zł., ustanowił dla pierwpozwanego nie-
wiadomego z pobytu kuratorem Jurka Andryc
i termin do rozprawy na 21 grudnia 1894
wyznaczył.
Rymanów, 23 listopada 1894.
- L. 532 (8372 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie
nieznanego z miejsca pobytu Michała Żydy-
ka z Tworylskiego zawiadamia, że w skutek
pозwu Efraima Langsama de praes. 23 sty-
cznia l. 532 przeciw niemu o zapłatę
32 zł. z pn. termin na dzień 28 grudnia
1894 wyznaczono, a dla niego kuratorem
w osobie Mikołaja Jankowicza ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by usta-
nowionemu kuratorowi potrzebnej informacji
udzielił, lub sądowi innego zastępcę wska-
zał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam
sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 24 stycznia 1894.
- L. 531 (8371 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie
nieznanego z miejsca pobytu Stefana Jach-
waka z Tworylskiego zawiadamia, że w sku-
tek pozwu Efraima Langsama de praes. 23
stycznia 1894 l. 531 przeciw niemu o za-
płatę 25 zł. wa. z pn. termin na dzień
28 grudnia 1894 wyznaczono a dla niego
kuratora w osobie Mikołaja Jankowicza
ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by usta-
nowionemu kuratorowi potrzebnej informacji
udzielił, lub sądowi innego zastępcę wska-
zał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam
sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 24 stycznia 1894.

- L. 12814 (8316 3—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca
pobytu Katarzynę Baranową, że Antoni
Rzeźnik wytoczył przeciw niej pozew o 140
zł. i że termin na dzień 15 stycznia 1895
na godzinę 9 z rana wyznaczono a kurato-
rem adw. dr. Brzeskiego w Mielcu ustano-
wiono.
C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, d. 26 listopada 1894.
- L. 9160 (8330 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzy-
wa niewiadomego z miejsca pobytu Apolonie
Kurezabową, ażeby do spadku po swoim
bracie sp. Wojciechu Marku w przeciągu 1
roku tem pewniej się zgłosiła. ileż w razie
przeciwnym spadek ten ze zgłaszającymi
się dziedzicami i z ustanowionym kuratorem
Józefem Markiem pertraktowany będzie.
Tuchów, d. 23 listopada 1894.
- L. 25221 (8302 3—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia nie-
wiadomego z miejsca pobytu Jana Mękaia,
że na skutek wniesionego przeciw niemu i
Wiktorii Mękałowej o zapłatę sumy weksło-
wej 100 zł. w. a. z pn. pozwu wydano ró-
wnocześnie nakaz zapłaty i takowy ustano-
wionemu dlań kuratorowi adw. tutejszemu
dr. Emilowi Psarskiemu doręczono.
Tarnów, d. 13 grudnia 1894.
- L. 7773 (8384 3—3)
Dr. Adolf Dawidowicz, adwokat w Śnia-
tynie został na mocy uchwały Rady dyscy-
plinarnej z dnia 30 czerwca 1894 l. 121
zatwierdzonej orzeczeniem Senatu dyscypli-
narnego przy c. k. Najwyższym Trybunale z
dnia 11 października 1894 l. 11575 z listy
adwokatów wykreślony.
Substytutem jego ustanowiliśmy pana
Władysława Kaweckiego adw. w Śniatynie.
Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, d. 7 grudnia 1894.
- L. 7773 (8383 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie za-
wiadamia Onyszka Szegdę, którego miejsce
pobytu jest nieznane, że Mojżesz Silfen
wniósł 21 września 1894 do l. 7773 prze-
ciw niemu i innym skargę o 33 zł. wa., na
którą termin do rozprawy drobiazgowej na
dzień 29 stycznia 1895 o godzinie 9 rano
został wyznaczony.
Ustanawiając dla Onyszka Szegdy kura-
torem Piotra Szegdę wzywa się go by z ku-
ratorem, któremu skarga doręczona została
co do obrony się porozumiał lub sądowi in-
nego zastępcę przedstawił, gdyż w razie za-
niebdania wyniknąć mogące złe skutki sam
sobie będzie musiał przypisać.
Sieniawa 30 września 1894,
- L. 7773 (8385 3—3)
Pan dr. Ludwik Tadeusz Antoni 3 im.
Grzybowski wpisany został z dniem 13 gru-
dnia 1894 na listę adwokatów z siedzibą w
Czortkowie.
Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, d. 13 grudnia 1894.
- L. 9840 (8337 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzesku zawi-
adamia z miejsca pobytu niewiadomego Ma-
cieja Paleja, iż Jan Czernek wniosł przeciw-
ko niemu pozew o zapłatę kwoty 70 zł.
z pn. wskutek którego termin do obrony na
dzień 22 lutego 1895 wyznaczono.
Wzywa się zatem Macieja Paleja, aby
ustanowionemu dlań w osobie adwokata dr.
Ludwika Parwiego z Brzeska kuratorowi wska-
zał środki do obrony służące, lub innego za-
stępcę sumy przedstawił, gdyż w razie za-
niebdania wynikające ze zaniebdania skutki sam
sobie przypisze.
Brzesko, dnia 29 listopada 1894.
- L. 25307 (8350 3—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Lesera
Rubina z miejsca pobytu niewiadomego, że
równocześnie przeciw niemu wydano nakaz
zapłaty sumy wekslowej 283 zł. 36 ct. aw.
z pn. Mendlowi Herzbaumowi i doręczono
takowy ustanowionemu kuratorowi tuł. ad-
wokatowi dr. Glaserowi Ludwikowi.
Tarnów, 13 grudnia 1894.
- L. 24336 (8349 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w
Tarnowie na prośbę Towarzystwa kredyto-
wego dla handlu i przemysłu wzywa posia-
dacza zaginionego wekslu z daty Tarnów
dnia 30 kwietnia 1893 w trzy miesiące od
daty w Tarnowie płatnego, na 270 zł. aw.
opiewającego przez Nuchema Manheimera
na własne zlecenie wystawionego na rzecz
Towarzystwa kredytowego dla handlu i prze-
mysłu w Tarnowie, żyrowanego przez Izaka
Frieda i Mojżesza Lajblę akceptowanego,

aby go w dniach 45 od ogłoszenia tego o-
dyktu przedłożył, inaczej dokument za umo-
rzony uznany by został.

Tarnów, dnia 6 grudnia 1894.

- L. 8077 (8341 3—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca
pobytu Semana Jureczysaka, że przeznaczona
dla niego rezolucja hipot. tuł. sąd. z d. 10
marca 1893 l. 1382 doręczono ustanowione-
mu dla niego kuratorowi ad actum Feciowi
Stafiniakowi, któremu Seman Jureczysak ma
dostarczyć środków swej obrony.
Grybów, dnia 30 grudnia 1893.
- L. 25310 (8353 3—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Lesera
Rubina, z miejsca pobytu niewiadomego, że
równocześnie przeciw niemu wydano nakaz
zapłaty sumy wekslowej 341 zł. 51 ct. aw.
z pn. Leserowi Spirze i doręczono takowy
ustanowionemu kuratorowi tuł. adw. dr. Lu-
dwikowi Glaserowi.
Tarnów, dnia 13 grudnia 1894.
- L. 18366 (8355 3—3)
C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie
podaje do wiadomości, że c. k. notaryusz w
Wojniczu Dr. Stanisław Bartman ma z dniem
31 grudnia 1894 aprzestać urzędowanie
swoje w Wojniczu i w dniu 1 stycznia 1895
objąć urząd notaryusza w Dąbrowie.
Kraków, dnia 11 grudnia 1894.
- L. 41358 (8298 3—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie ogłasza, że dnia 20 kwietnia 1894
do l. 20550 wniosła Dyrekcja upadłego To-
warzystwa kredytowego miejskiego we Lwo-
wie przeciw Teodorowi Hasiukowi prośbę o
dozwolenie egzekucyjnej intabulacji prawa
zastawu dla kwoty 31 zł. 20 ct. wa. z pn.
w stanie biernym realności l. 122 wyk. hip.
w Kucurniku.
Gdy miejsce pobytu Teodora Hasiuka
nie jest wiadomem, został dla niego adw.
dr. Soron kuratorem, a tegoż zastępcą adw.
dr. Kwiatkowski mianowanym.
Wzywa się zatem Teodora Hasiuka,
aby do swej obrony służące środki ustano-
wionemu kuratorowi dostarczył, lub też in-
nego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi
wymienił, gdyż inaczej szkodliwe następstwa
sam sobie przypisze.
Lwów, d. 18 sierpnia 1894.
- L. 41360 (8297 3—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie ogłasza, że dnia 21 czerwca 1894
do l. 31997 wniosła Dyrekcja upadłego To-
warzystwa kredytowego miejskiego we Lwo-
wie przeciw Nikolai Wasili Kroitorowi prośbę
o dozwolenie egzekucyjnej intabulacji pra-
wa zastawu dla kwoty 10 zł. 40 ct. w. a.
z pn. w stanie biernym realności l. wyk.
hip. 167 w Reussenyi.
Gdy miejsce pobytu Nikolai Wasili Kro-
itor nie jest wiadomem, został dla niego
adwokat dr. Soron kuratorem, a tegoż za-
stępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowanym.
Wzywa się zatem Nikolai Wasili Kro-
itor, aby do swej obrony służące środki us-
tanowionemu kuratorowi dostarczył, lub
też innego zastępcę sobie obrał i tegoż są-
dowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe na-
stępstwa sam sobie przypisze.
Lwów, dnia 18 sierpnia 1894.
- L. 4120 (8309 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie
zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu
Aleksandra Konopkę, iż Urban Ryszawy z
Roczyn wniosł przeciw niemu skargę de
praes. 21 czerwca 1894 l. 4120 o uznanie
prawa egzekucyjnego za zgłoszone ewentualnie o
zapłatę kwoty 25 zł. w. a. z pn. i że do
rozprawy wyznaczono termin na dzień 16
stycznia 1895 o godzinie 9 rano, kuratorem
jego jest dr. Jan Malec adwokat w Andry-
chowie.
Andrychów, d. 23 czerwca 1894.
- L. 8444 (8332 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie za-
wiadamia niewiadomego z miejsca pobytu
Jana Stefana 2 imion Stanucha, iż celem
doręczenia mu tuł. uchwały z dnia 24 mar-
ca 1894 l. 2195 którą udzielono intabula-
cji prawa własności realności w Lubince
lwh. 33 na rzecz Adama Kutschery ustano-
wiony został kuratorem Jana Ogar z Lubin-
ki i temuż powyższa uchwała została dorę-
czona.
Tuchów, d. 15 listopada 1894.
- L. 19511 (8025 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach w
sprawie wekslowej Mojżesza Reiss przeciw
Jonie Hibner pto 622 zł. 80 ct. ustanowił
kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu
niewiadomego Jony Hibner adw. dr. Aller-
handa z substytucją adw. dr. Milgroma i
doręczył pierwszemu nakaz zapłaty z 24 li-
stopada 1894 l. 19511
Pozwanemu Jonie Hibner polecamy,
ażeby ustanowionemu kuratorowi swe zarzu-

ty udzielił, lub innego zastępcę tuł. sądowi
wskazał.

Kołomyja, 24 listopada 1894.

- L. 6210 (8103 3—3)
W depozycie c. k. Sądu powiatowego
w Skawinie znajdują się od lat przeszło 30
następujące masy:
w gotówce:
Karola Borkowskiego 50 ct.
Franciszki Piątkowskiej 30 ct.
Józefa Majeranowskiego 60 ct.
w książeczkach kasy oszczędności:
Andrzeja Kołodzieja 53 zł. 15 ct.
Klemensa Gładysiewicza 9 zł. 71 ct.
Karoliny 1o Kosiewicz 2o Kaczmarezyk
24 zł. 87 ct.
w prywatnych zapisach długu:
Małoszczaka 8 zł. 92½ ct.
Franciszka i Jana Żaka 10 zł. 55½ ct.
Mikołaja Satuli 10 zł. 50 ct.
Andrzeja Kołodzieja 28 zł.
Karoliny 1o Kosiewicz 2o Kaczmarezyk
13 zł. 14½ ct.
Józefa Lenczowskiego 37 zł. 55 ct.
Mojżesza Dawidowicza 96 zł. 26½ ct.
Stanisława Rechowicza 39 zł. 90 ct.
Tomasza i Anastazyi Kotuleckich 43
zł. 16 ct.
Szczepana Kapłona 189 zł.
Wzywa się przeto uprawnionych, aby
prawa swe do tych depozytów w przeciągu
jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni
wykazali, gdyż w razie przeciwnym depozy-
ta te jako przepaść Wysokiemu c. k. Skar-
bowi przyznane i wydane zostaną.
Skawina, 19 listopada 1894.
- L. 22361 (8095 3—3)
W sprawie egzekucyjnej Stanisława hr.
Zółtowskiego przeciw Natanowi Oberländer
o 4000 zł. ustanawia się w miejsce zmarłe-
go kuratora Dra Doboszyńskiego niewiado-
mego z miejsca pobytu Natana Oberländera
kuratorem Dr. adw. Bergwerka z substytucją
Dr. Falka.
Ma nieobecny kuratorowi dać potrze-
bną informację lub innego zastępcę usta-
nowić.
Drohobycz, 30 października 1894.
- L. 20427 (8220 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. s. II
we Lwowie wzywa niniejszem Annę Kowal-
ską, na której rzecz w stanie biernym ciała
hipotecznego lw. 76 księgi gruntowej gminy
Zamarstynów jako na karcie głównej i ciał
hipotecznych l. w. 346 i 473 tej samej księgi
jako na kartach ubocznych jest pod dniem
19 października 1841 na podstawie dekretu
dziedzictwa po Michale Kowalskim z dnia 5
października 1841 l. 2470 zaprenotowany
obowiązek Mateusza Kowalskiego „uiszczenia
Annie Kowalskiej (matee) 1/5 części w go-
towych pieniądzech ratami” a względnie jej
niewiadomych z życia i miejsca pobytu pra-
wonabywców, ażeby w ciągu jednego roku,
tj. najdalej do dnia 1 listopada 1895 równo-
cześnie swe do powyższej wierzytelności w
sądzie tutejszym zgłosili, po bezskutecznym
bowiem upływie tego terminu amortyzacya
pretensyi i wykreślenie prawa zastawu dla
niej zaprenotowanego będzie na żądanie in-
teresowanych zarządzonem.
C. k. Sąd pow. miej. del. s. II.
Lwów, 17 października 1894.
- L. 45787 (8138 2—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we
Lwowie ogłasza, że dnia 11 maja 1894 do
l. 24710 wniosła dyrekcja upadłego Towa-
rzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie
przeciw Salomonowi Dawidowi Szmilowicz-
owi prośbę o dozwolenie egzekucyjnej intabu-
lacji prawa zastawu dla kwoty 31 zł. 20 ct.
z pn. w stanie biernym połowy realności l.
wyk hip. 303 gm. kat. Dobrotwór.
Gdy miejsce pobytu Salomona Dawida
Szmilowicza nie jest wiadomem, został dla
niego adwokat dr. Soron kuratorem a tegoż
zastępcą adwokat dr. Kwiatkowski miano-
wany.
Wzywa się zatem Salomona Dawida
Szmilowicza, aby do swej obrony służące
środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył
lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż
sądowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe na-
stępstwa sam sobie przypisze.
C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 15 września 1894.
- L. 8712 (8028 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu
zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca
pobytu Ignacego i Joannę Olszewskich, iż na
prośbę Ludwika i Cecylii Turlejów dozwolił
wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla
kwoty 300 zł. z pn. w stanie biernym real-
ności l. wyk. 896 w Nowym Sączu Ignacego
i Joanny Olszewskich własnej na rzecz
Ludwika i Cecylii Turlejów i że odnośna
uchwała z dnia 5 października 1894 l. 8712
doręczona została kuratorowi panu adw. dr.
Wąsikiewiczowi w Nowym Sączu dla nich
ustanowionemu.
Nowy Sącz, 6 października 1894.

L. 45786 (8139 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że dnia 7 lutego 1894 do l. 6600 wniosła dyrekcyę upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Georgowi Simionowicz prośbę o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla kwoty 57 zł. z pn. w stanie biernym realności l. 1807 wykazu hip. w Kucurmare.

Gdy miejsce pobytu Georga Simionowicz nie jest wiadomem, został dla niego adwokatem dr. Soron kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Kwiatkowski mianowanym.

Wzywa się zatem Georga Simionowicz, aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 22 września 1894.

L. 13219 (8115 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Scheindlę i Mosesa Lockerów że na prośbę Natana Farba wydano przeciw nim dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi tutejszemu adw. dr. Lerschowi z zastępstwem tutejszego adw. dr. Hermana Falka z wezwaniem aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniechania wynikłe sami sobie przypiszą.

Stanisławów, 24 listopada 1894.

L. 23086 (8114 3-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Scheindlę Lockerów i Mosesa Lockera, że na prośbę Natana Farba wydano przeciw nim dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi tutejszemu adw. dr. Izidorowi Falkowi z zastępstwem tutejszego adw. dr. Hermana Falka z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniechania wynikłe sami sobie przypiszą.

Stanisławów, 24 listopada 1894.

L. 19844 (8026 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Antoniego Czubatego przeciw Bronisławowi Gryzieckiemu pto 87 zł., ustanowił kuratorem dla pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego Bronisława Gryzieckiego adwok. dr. Zipsa z substytucją adw. dra Milgroma i doręczył pierwszemu nakaz zapłaty z 24 listopada 1894 l. 19844. Pozwany winien ustanowionemu kuratorowi swe środki obrony zapodać lub innego zastępcę tut. sądowi wskazać.

Kołomyja, 24 listopada 1894.

K. 4902 (8019 1-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Kozłowskiego, że przeznaczona dla niego rezolucyę hip. tut. sąd. z 28 grudnia 1893 l. 7818 doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum Alojzemu Muszyńskiemu, któremu Michał Kozłowski ma dostarczyć środków swej obrony.

Grybów, 10 września 1894.

L. 8692 (8331 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Sawę, iż celem doręczenia mu tus. uchwały z dnia 30 czerwca 1894 l. 4018 którą dozwolono intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla należności Ewy Gruborowej w kwocie 150 zł. z przyn. w stanie biernym realności lwh. 156 księgi gruntovej gminy katastralnej Piotrkowice, objętej Michała i Katarzyny ze Skórków Sósów własnej ustanowiony został kuratorem Wojciech Orczyk i temuż powyższa uchwała została doręczoną.

Tuchów, d. 20 listopada 1894.

L. 59851 (8206 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Maryi Ryckowskiej przeciw H. Edm. hr. Potockiemu o 728 zł. 81 ct. adwokata dr. W. Soronia, z zastępstwem przez adwokata dr. Krosińskiego, kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Henr. Edm. hr. Potockiego i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 24 listopada 1894.

L. 9473 (8406 1-3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Chaję Heller, że Karol Budyś wniósł przeciw niej pozew o uznanie kwoty 20 zł. za zapłaconą z przyn., który do rozprawy ustnej na dzień 14 stycznia 1895 zadekretowano.

Wzywa się Chaję Heller, by na powyższym terminie sama lub przez pełnomocnika stanęła, lub też ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. Dr. Weisłowi informację udzieliła, inaczej z zaniechania powstała szkoda sama sobie przypisze.

Bochnia, 30 sierpnia 1894.

L. 9378 (8410 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie nieznanego z miejsca pobytu Olexę Gorał z Woli gorzańskiej zawiadamia, że wskutek pozwu Mikołaja Ryhanicz de praes. 28 listopada 1894 l. 9378 przeciw niemu o zapłacenie 6 zł. z pn. termin na dzień 28 grudnia 1894 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Dańka Dobrzańskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 29 listopada 1894.

L. 3914 (8405 1-3)

C. k. Sąd powiatowy Bochnia zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana i Maryannę Czajów, że przeciw nim wytoczyła Róża Ratajska pozew l. 2507/93 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 92 zł. 48 ct. m. k. z karty C. realności lwh. 81, 791 i 792 gminy Ujście solne, że termin do rozprawy wyznaczono na 14 stycznia 1895, że dla nich ustanowiono adwokata Weisłę z Bochni kuratorem, z którym mają się porozumieć, lub innego zastępcę sobie obrać i sądowi donieść.

Bochnia, 29 marca 1893.

L. 9170 (8387 1-3)

Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomego Ferdynanda Gerharda, że o wykreślenie pretensji 94 zł. wal. wied. na jego rzecz intabulowanej na karcie C. poz. 1 realności wyk. hip. 136 księgi grunt. Winniki & Weinbergen Wacława Hartmana własnej, wniesioną została prośba l. 9170/94 zaczętem w razie jego nie zgłoszenia się do 31 grudnia 1895 pozycyę wykreśloną zostanie na dalsze żądanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Winniki, d. 3 listopada 1894.

L. 25309 (8352 1-3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Lesera Rubina, z miejsca pobytu niewiadomego, że równocześnie przeciw niemu wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 260 zł. wa. z pn. Salomonowi Rittermanowi i doręczono takowy ustanowionemu kuratorowi tut. adw. dr. Ludwikowi Glaserowi.

Tarnów, d. 13 grudnia 1894.

L. 10089 (8333 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Samuela Bursztyn, Jakóba Lebrecht Wolfa Lebrecht a w razie ich śmierci ich nieznanych spadkobierców, iż z powodu wniesionego przeciw nim w tutejszym sądzie pod dniem 23 listopada 1894 l. 10089 przez Judę Mansberga i Heni Mansberg pozwu o wykreślenie ze stanu biernego 1/2 realności objętej 56 wyk. hipot. m. Złoczowa prawa zastawu dla 250 i 50 rubli ros. 200 rubli ros. i 400 zł. mk. z pn. na rzecz pozwanym zahypotekowanej, celem zastępowania pozwanym względnie ich spadkobierców w przeprowadzić się mającym sporze na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszym adwokatem dr. p. Mijakowski z dodaniem mu na zastępcę adw. p. Rożankowskiego ustanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanym a względnie ich spadkobierców, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili i jemu swe środki obronne podali, gdyż w przeciwnym razie wynikłe z tego skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Złoczów, 1 grudnia 1894.

L. 8070 (8354 1-3)

W depozycie tut. Sądu przechowane są od lat 30

1. dla Ignacego Dzwonkowskiego kwota 80 ct.
2. w książeczkach kasy oszczędności:
3. dla Kaspka Klimczaka 5 zł.
4. dla Jana Malika 10 zł. 50 ct.
5. dla Anny Kus 4 zł. 86 ct.
6. w prywatnych zapisach długu:
7. Anny Frydman 52 zł. 50 ct.
8. Pawła i Maryi Mazurów 154 zł. 67 ct. w. a.
9. Józefa Psarskiego 1312 zł. 50 ct.
10. Salomei Rzurowskiej 1680 zł.
11. Macieja Samborskiego 286 zł. 35 ct. w. a.

Wzywa się zatem niewiadomych z ży-

cia i miejsca pobytu właścicieli powyższych depozytów a względnie ich spadkobierców i prawonabywców, aby w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni do sądu w Tuchowie się zgłosili i wykazali swoje prawa do powyższych depozytów, gdyż po upływie tego terminu wymienione depozyty o ile stanowią gotówkę i książeczki kasy oszczędności uznane zostaną jako przepadłe na rzecz Wysokiego skarbu Państwa, prywatne zaś zapisy długu z kasy depozytowej wyjęte w i registraturze sądowej złożone zostaną.

C. k. Sąd powiatowy.
Tuchów, dnia 17 listopada 1894.

L. 25308 (8351 1-3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Lesera Rubina z miejsca pobytu niewiadomego że równocześnie przeciw niemu wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 294 zł. 39 ct. w. a. z pn. Salomonowi Rittermanowi, i doręczono takowy ustanowionemu kuratorowi tut. adw. dr. Ludwikowi Glaserowi.

Tarnów, d. 13 grudnia 1894.

L. 28860 (8400 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Tarnowie zawiadamia nieznanego z pobytu Mechla Furmana, iż Alter Szaja Süskind i Blume Süskind z Tarnowa wnieśli przeciw niemu pozew sumaryczny o zapłacenie kwoty 42 zł. 80 ct. w. a. z pn., na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 7 stycznia 1895 godz. 9 rano.

Kuratorem ad actum dla Mechla Furmana ustanowiono adw. dr. Maławskiego z substytucją adw. dr. Steca w Tarnowie.

Wzywa się więc Mechla Furmana, aby albo ustanowionemu kuratorowi środków do obrony dostarczył albo innego pełnomocnika sobie obrał i takowego sądowi wymienił przed terminem wymienił, inaczej bowiem skutki zaniechania sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnów, 15 listopada 1894.

L. 24955 (8396)

C. k. Sąd obwodowy jako Sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że stosownie do postanowienia c. k. Namieśtnictwa we Lwowie z dnia 6 grudnia 1894 l. 12517 wpisy do rejestru handlowego wnoszone w r. 1895 ogłaszać będziemy w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej” i „Gazety Wiedeńskiej”, zaś wpisy w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.

Tarnów, d. 15 grudnia 1894.

L. 71941 (8422 1-3)

Wedle doniesienia cesarsko-niemieckiego państwowego Urzędu pocztowego w Berlinie, dozwolony jest w Belgii przywóz pocztą noszonej odzieży tudzież używanej bielizny i pościeli, jeśli się wysyła przedmioty te jako podarunek podróżny przed podróżującym lub za nim.

W dotyczących deklaracyach cłowych należy jednak oznaczać posyłki o takiej wartości jako „pakunek podróżny, bagaże (bagages).“

We Lwowie, dnia 9 grudnia 1894.

C. k. Dyrekcyę poczt i telegrafów.

L. 2677 (8192 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie wzywa spadkobierców Dawida Donnera z Lubaczowa dnia 11 kwietnia 1891 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, by w ciągu roku tem pewniej uprawnienie do tego spadku wykazali, gdyż inaczej spadek ten jako bezdziedziczny fiskusowi przypadnie.

Lubaczów, d. 7 czerwca 1894.

L. 23610 (8184 1-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Schatza, że na prośbę Maksymiliana Zygmunta Kurzera wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. w. a. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Blausteinowi z zastępstwem tutejszego adw. dr. Lorsche z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniechania sam sobie przypisze.

Stanisławów, 1 grudnia 1894.

L. 40903 (8156)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza niniejszem, że dnia 8 listopada 1894 wpisaną została do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych nowa firma: „krajowe Towarzystwo dla wytworzenia przemysłu fabrycznego” stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, którego główne postanowienia są następujące:

1. Datą kontraktu związkowego jest dzień 22 października 1894;
2. Firma Towarzystwa opiewa jak

wyżej nadmieniono a siedzibą jego jest miasto Kraków;

3. Celem Towarzystwa jest zakładanie fabryk w kraju we własnym zarządzie lub spółce, tudzież branie udziału w już istniejących fabrykach na wspólny zysk lub stratę stowarzyszonych;

4. Na zgromadzeniu założycieli tego Towarzystwa dnia 22 października 1894 odbytem wybrani zostali pierwszymi Dyrektorami stowarzyszenia,

- a) Dyonizy Kośnierski i
- b) Ludwik Halski, obaj w Krakowie zamieszkali;

5. Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia od Towarzystwa wychodzące opatrzone być mają jego nazwą i podpisem Dyrekcyi;

6. Odpowiedzialność członka za zobowiązania Towarzystwa jest ograniczoną do kwoty złożonej na udziały, a członkowie posiadają tylko jeden udział odpowiada tylko za kwotę 1 zł. w. a. czyli dwóch koron; i

7. Dyrekcyę zastępuje Towarzystwo na zewnątrz i będzie firmę Towarzystwa w ten sposób podpisywać, iż pod słowami stampilią wyciśniętą „krajowe Towarzystwo dla wytworzenia Przemysłu fabrycznego” stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką obaj Dyrektorowie swe podpisy własnoręcznie umieszczają D. Kośnierski, L. Halski.

Kraków, dnia 3 listopada 1894.

L. 12455 (8183 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie powiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanym Chaima Glassera i Samuela Glassera, że na prośbę Judy Josla 2 imion Weissblut w Stanisławowie wydał uchwałę z dnia 11 sierpnia 1894 l. 12455 tegoż ek. sądu obw. o zniesienie współwłasności realności objętej wyk. hip. l. 480 gm. kat. Stanisławów, i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu kuratorowi ad actum adwokatowi dr. Buczyńskiemu, przyczem wzywamy ich by rzeczonemu kuratorowi wcześniej do ochrony ich praw potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę sądowi przedstawili.

Stanisławów, d. 11 sierpnia 1894.

L. 15118 (8159 1-3)

Niewiadomego z życia i miejsca pobytu Michała Polaczyka zawiadamia się, że celem doręczenia mu rezolucyji z 3 listopada 1889 l. 4175 zezwalającej na wpis prawa własności połowy realności lwh. 130, 126 i 129 gminy Łabowa objętych, pierw jego własnej, na rzecz Stefana Ziłki kuratorem adwokata dr. Gałkiewicza ustanowiono, któremu potrzebne informacje udzielić ma.

Nowy Sącz, d. 8 października 1894.

L. 33102 (8154 1-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż dnia 26 lipca 1891 zmarł Józef Munk w Krakowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Sąd nieznaną z miejsca pobytu ustawowego dziedzica Majera Munka, wzywa go, aby w ciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziećmi zgłaszającymi się i z kuratorem adwokatem dr. Kopffem dla niego ustanowionym.

Kraków, 9 listopada 1894.

L. 41376 (8155)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie: „Zakład stolarski i pierwsza krakowska parowa fabryka posadzek Bracia Muranyi”.

1. że do tej spółki przystąpił dnia 1 listopada 1894 jako trzeci jawny spółnik P. Tadeusz Stryjeński w Krakowie zamieszkały,

2. że firma spółki odtąd opiewać będzie „Bracia Muranyi i S-ka” i

3. że do zastępowania spółki na zewnątrz uprawniony jest każdy z jawnych spółników, oraz że każdy spółnik firmę w ten sposób samodzielnie podpisywać będzie, iż pod wyciśniętą stampilią słowami: „Bracia Muranyi i S-ka” podpisze bądź Tadeusz Stryjeński swoje nazwisko „Stryjeński”, bądź Leonard Muranyi słowa: „L. Muranyi”, bądź Roman Muranyi słowa: „R. Muranyi”.

Kraków, dnia 23 listopada 1894.

L. 5023 (8195 1-3)

Do spadku po s. p. Antonim Pietraszek synie: Jana beztestamentarnie dnia 23 stycznia 1892 w Dzikowie nowym zmarłym pozostałego, konkurują nieznanego z miejsca pobytu dzieci spadkodawcy Jan Pietraszek i Magda Pietraszek zamężna Walat, których się wzywa, aby w ciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu, w sądzie tutejszym stanęli i deklarację do tego spadku wnieśli, gdyż inaczej takowy z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem dla nich w osobie Pawła Mozol z Dzikowa nowego ustanowionym pertraktowany będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Lubaczów, dnia 31 lipca 1894.

L. 6105 (8149 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie zarejestrowanej „Towarzystwo handlu skór i wyrobu obuwia w Dobrejce, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, iż na Walnem Zgromadzeniu tegoż Towarzystwa dnia 14 lutego 1894 odbytem, uchwalono rozwiązanie i likwidację rzeczonoego Towarzystwa, iżże Walne Zgromadzenie wybrało likwidatorami: Wojciecha Podsadeckiego, Wincentego Krupę i Antoniego Stocha, którzy firmę Towarzystwa w ten sposób podpisywać będą, że pod wycisniętą stampilią firmą „Towarzystwo handlu skór i wyrobu obuwia w Dobrejce, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ z dodatkiem w „likwidacji“ wszyscy trzej likwidatorowie wypiszą swoje imiona i nazwiska.

Wzywamy zatem wierzycieli tego Towarzystwa, aby się z swemi pretensjami do tegoż Towarzystwa zgłosili.
Kraków, 23 marca 1894.

L. 4570 (8193 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie ustanawia dla nieznanego z miejsca pobytu Eisyka Schneidra w sprawie tabularnej z Izakiem Herschem Silbermannem kuratorem adwokata Turzańskiego i wzywa Eisika Schneidra, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił.
Lubaczów, dnia 15 czerwca 1894.

L. 21625 (8113 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie czyni wiadomo, że wskutek prośby Leiby Knopp i tow. de pr. 7 października 1893 l. 15078 wdrożył postępowanie o uznanie Izaka Arona Fischlera, który przed zwyż trzydziestu laty, licząc już wówczas czterdzieści i kilka lat życia ze Stanisławowa, swojego dotychczasowego miejsca zamieszkania prawdopodobnie do Rosji lub Rumunii się wydał, i odtąd o sobie żadnej nie dał wiadomości, za zmarłego, i wzywa każdego któryby o nim jaką wiadomość posiadał, by o tem sądowi lub ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Gelerterowi najdalej do 1 lutego 1896 tem pewniej doniósł, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu nazwany Izak Aron Fischler za umarłego uznany zostanie.
Stanisławów, 10 listopada 1894.

L. 23220 (8116 1-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Scheindlę i Mosesa Lockarów, że na prośbę Mosesa Dawida Helderera wydano przeciw nim dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi tutejszemu adw. dr. Haulichowi z zastępstwem tutejszego adw. dr. Izidora Falka z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielili ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrali i takowego sądowni wymienili, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniedbania wynikłe sami sobie przypiszą.
Stanisławów, 24 listopada 1894.

L. 2465 (8167 1-3)

Niniejszem zawiadamia się Annę Sadową z miejsca pobytu niewiadomą, że celem doręczenia jej tus. uchwały tabularnej z dnia 22 września 1893 l. 6517 ustanowiono kuratora ad actum Leona Buraka z Winnik.

Wzywa się tedy Annę Sadową, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do obrony jej praw informacji dostarczyła bądź w sądzie osobiście się zgłosiła gdyż z skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisać będzie musiała.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Żółkiew, dnia 30 czerwca 1894.

L. 2596 (8162 1-3)

W sprawie egzekucyjnej Skarbu państwa przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Boryn z Starego Łysca pto 9 zł. 34 ct. w a. ustanowiono kuratorem dla Józefa Boryna Piotra Kurysia c. k. not. w Bohorodczanach.

C. k. Sąd powiatowy
Bohorodczany, d. 29 czerwca 1894

Zl. 7372 (8172)

Das k. k. Kreis als Handelsgericht in Wadowice verordnet die Eintragung im Handelsregister für Gesellschaften der in der Fabrikfirma „Eduard Zipser & Sohn“ in Mikuszowice ad Biała von deren Eigentümern angemeldeten Veränderungen dahin:
a) dass die Firma Herrn Eduard Alexander Zipser, Sohn des öffentlichen Gesellschafters Herrn Alexander Zipser als öffentlichen Gesellschafter in die bisher aus den Herrn Alexander Zipser und Erwin Zipser als Gesellschaftern bestehende offene Handelsgesellschaft aufgenommen hat welcher die Firma Eduard Zipser & Sohn zeichnen

wird und vorläufig mit der Leitung der in Budapest errichteten Zweigniederlassung betraut worden ist, ferner

b) dass die besagte Tuchfabrikfirma Eduard Zipser & Sohn eine Zweigniederlassung und zwar ein Tuch- und Schafwollwarenen Fabrikslager in Budapest, Elisabethplatz 8 unter der Firma Eduard Zipser & Sohn errichtete.

Wadowice, 6 Dezember 1894.

L. 28184 (8160 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany w Tarnowie wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Floryana Czarnika, ażeby w przeciągu jednego roku licząc do dnia ogłoszenia niniejszego edyktu po raz trzeci, wniósł deklarację do spadku po sp. Franciszku Czarniku dnia 31 stycznia 1893 w Szywnaldzie z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z daty Szywnald 27 stycznia 1893 zmarłym pozostałego, inaczej bowiem spadek przeprowadzonym będzie z dziedzicami zgłaszającymi się z kuratorem Gawłem Szrutkiem ze Szywnalda dla niego ustanowionym.
Tarnów, dnia 4 listopada 1894.

Doniesienia prywatne.

BENEDYKT KOPERNICKI

optyk i mechanik „pod Kopernikiem“
Lwów, plac św. Ducho (604)
(ul. Teatralska l. 6 naprzeciw głównego odwozu),

poleca w wielkim wyborze i po cenach najtańszych: okulary, ewiery, lornety, binokle, dalekowszkie, barometry, ciepłomierze. Urządzenie dzwońców elektrycznych. Wszelkie reparacje uskuteczniają się najrychlej i najtaniej. Zamówienia z prowincji zafatwiam odwrotnie.

Rok założenia 1855.
Tadeusz Miłaszewski
zegarmistrz
Lwów ul. Akademicka l. 3.
poleca swój

skład zegarków
kieszonkowych i stołowych,
ściennych,
szwarcwaldskich
i podróżnych.

Każda sprzedaż i naprawa
pod gwarancją. 1349

Kompletne wyprawy ślubne,
fabryczny skład płócien i bieleziny stołowej, chifonów, oraz
wielki wybór nowości
na suknie damskie

poleca 1002

M. Ballabana następca
MIKOŁAJ LUDWIG

Lwów, plac Maryacki 8.
W niedzielę i święta magazyn zamknięty.

Ważne dla Gospodyń!

Na zbliżające się święta poleca swój olbrzymi skład

MASŁA

pod gwarancją naturalnego, dworskiego, deserowego i kuchennego, jakoteż jaj, wszelkich gatunków sera i wszystkich towarów kolonialnych w najcieńszych gatunkach o 10% taniej niż wszędzie

Rubin Buchstab

przedtem J. B. Buchstab
pod dwoma gołabkami
ulica Krakowska liczbą 25. 139

Do desinfekcyi

Kwas karbolowy surowy,
Kwas karbolowy czyszczony,
Wapno karbolowe i chlorowe,
Preszek do desinfekcyi,
Siarczan żelaza,
Dwusiarczan wapienny,
Naftaliny antybakteryjny,
Kresoline, Lysol,
Nadmangan potaszu

poleca 1163

Alojzy Hübner

Lwów, Rynek l. 38.

Podarunki na Gwiazdkę i Nowy Rok!!

Książki do nabożeństwa w pięknych oprawach, albumy na fotografie, pamiątki, ramki, fotografie i obrazy, różnice na srebrnych drutach z srebrnymi krzyżykami, medaliki złote i srebrne, nowości w papierach listowych i t. d.

poleca po nadzwyczaj niskich cenach

1403

Wincenty Kuczabiński, Lwów, ul. Karola Ludwika l. 3.

KONIAK

znakomita francuska
marka doborowej jakości,
bezcenna 4-litrowa
zł. 5.20, karton z 3
oryginalnymi butelkami
po 3/4 litra zł. 3.30.

LONDYŃSKA KAWA

palona i mielona z ulubionych
kaw, jako to: Ceylon,
Java, Domingo, Guatemala itd., aromatyczna
i silna, puszcza 4 kilo
zawartości zł. 4.80.
Wszystko za zaliczką
ocelone i franko do każdej
miejscowości Austro-Węgier wysyła 1381

R. MATTI

Capodistria

Zakład studniarski

dla budowy studzien wierceń i kopanych, podejmuje się nadal wszelkich robót w zakresie studniarstwa wchodzących, uskuteczniacie przez fachowego kierownika firmy od 35 lat zaszczytnie znanej, poleca nadal P. T. Obywatelom, Inżynierom i Budowniczym rzetelne i wzorowo wykonane roboty.

Leopolda Dominika spadkobierców

studniarstwo, Lwów, ul. Kościopalna l. 1.

1248

Ludwik Jäger

kolonia-Ehrenfeld

maszyny rozdrabniające

w najmocniejszym wykonaniu, trwałe bez prochu pracujące, do mielenia cementu, żwiru Tomasa, szamoty, kwarcytu, szpatu, gliny, wapienia, gipsu i rud

dalej
młyny walcowe, przyrządy do łamania kamieni, młyny do kamieni i t. d.

zupełne urządzenia

dla fabryk cementu, szamoty, cegieł, gnojny i gipsu.

Cenniki darmo. 1435

4 ciągnięcia 2, 5 i 14 stycznia!
Polecamy następującą grupę z bardzo wielkimi wygranymi:
1 austr. los czerwonego krzyża, 1 ciągnięcie z gł. 789.000 podczas spłaty.
1 serbski los tytoniowy, 34 wnymi wygranymi
1 Józefi los, 34 Każdy los musi wyjść z urny.
1 węgierski los czerw. krzyża. Wszystkie cztery losy na 40 rat miesięcznych po 1 zł. 30 ct.
1 wiedeński los komunalny na 37 rat miesięcznych po zł. 6.
1 3 pre. los kredyt. ziemski II em. na 35%, rat miesięcznych po zł. 4.
Natychmiastowe wyłączenie prawa do wygranych po złożeniu pierwszej raty. — Spłaty ratalne wolne od porta. 1430
Kantor wymiany Werner i Sp., Wiedeń l., Wipplingerstrasse 39.
Listy ciągnięć gratis i franko. Zlecenia z prowincji odwrotnie.

Ostrzeżenie

przed plagą i oszustwem!

Wiadomo wszystkim, że Galicya jest rajem dla rozmaitych oszustów wiedeńskich i zagranicznych. Codziennie czytamy o wysprzedażach z powodu rzekomych krachów itp. blag. Ogłaszane przez nich rozmaite lichtarze, tacki srebrne, kubki, sitka — wszystko to blacha mosiężna pociągnięta niklem.

Uwaga. Aby uchronić Publiczność przed wyzyskiem, przyjęliśmy **wysprzedaż** wyrobów z patentowanego ameryk. srebra, największej fabryki na świecie, która z powodu stagnacji oddała nam tylko za cenę roboty t. j. za 5 zł. następujące przedmioty, dopóki zapas starczy:

6 sztuk najlepszych noży stołowych z angielskim ostrzem,
6 sztuk ameryk. patent. srebrnych wideł z jednej sztuki,
6 sztuk ameryk. patent. łyżek srebrnych,
12 sztuk ameryk. patent. łyżeczek srebrnych,
1 wielka ameryk. patent. chochla srebrna,
1 mniejsza ameryk. patent. srebrna chochla do mleka.
Razem sztuk 32 tylko za 5 zł.

Oprócz tego na życzenie dodajemy:

6 sztuk deserowych noży z ang. ostrzem,
6 sztuk deser. wideł z patent. amer. srebra z jednej sztuki.
12 sztuk tylko za 2 zł. 10 ct.

Amerykańskie patentowane srebro jest białym metalem, zachowuje białość srebra przez 30 lat i jest najzdrowszym w użyciu i smaku.

Wspaniałe to nakrycie nadaje się także na podarek gwiazdkowy lub noworoczny. — Że ogłoszenie nasze najrzetelniejsze, zobowiązujemy się publicznie odesłać pieniądze, komu sie towar nie podoba.

„Wiktoria“ główna agencja we Lwowie pl. Halicki l. 12 I. p. w tym domu, gdzie panorama. Prawdziwe tylko z naszą marką ochronną „Korona Wiktoria“. Wysłka na prowincję za pobraniem lub gotówką. Proszek do czyszczenia 8 ct.

Uznanie. Tysiące listów odbieramy z podziękowaniem n. p.
Z Zadowoleniem dziękuję, proszę mi przysłać drugi taki sam garnitur nakryć stołowych.
1432 **Adolf Nowosiwicki, mechanik w Stanisławowie.**

Galicyjskie akcyjne Towarzystwo przemysłu cukrowniczego w Przeworsku.

1423

Stosownie do §§. 7 i 9 statutu naszych wzywamy niniejszem naszych Panów Akcyonaryuszów do uskutecznienia wpłaty drugiej na akcyje subskrybowane w wysokości 25% podpisanego kapitału, czyli zł. 125 na każdą akcyję na ręce Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie aż do dnia 1 lutego 1895.

Galicyjskie akcyjne Towarzystwo przemysłu cukrowniczego w Przeworsku,

Jan hr. Mycielski

p. pa. W. Jurek.

